

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №41 (66) БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ 2011 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

ШАНОВНІ АБИТУРІЄНТИ!

ще почало підготування кваліфікованих робітників за професією монтажник-вакуумник. 1965 рік - ремісниче училище №1 реорганізоване у міське профтехучилище №4. 1970-1972 роки - споруджено новий навчальний корпус по вулиці

Сьогодні ставить перед вами питання вибору подальшого життєвого шляху. Кожен із вас повинен розуміти, що визначальним фактором соціального розвитку сучасного суспільства є освіта.

Професійна освіта та кваліфікована підготовка фахівців є основою розвитку нашої держави в умовах реформування народного господарства та економіки. Саме тому наш навчальний заклад створює всі умови для реалізації потреб особистості в здобутті професійної освіти, оволодінні професією відповідно до своїх здібностей та інтересів, які будуть задовольняти сучасний ринок праці.

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище є державним професійно-технічним навчальним закладом, який входить у систему неперервної освіти країни, забезпечує реалізацію потреб особистості в оволодінні робітничими професіями, кваліфікацією відповідно до обраного фаху.

У кожного навчального закладу, як і у людини, є рік і місце народження. Саме у вересні 1944 року на базі Вінницького моторемонтного заводу було створене ремісниче училище №3, яке готувало токарів-універсалів, формовників-ливарників, слюсарів, токарів. В 1954 році навчальний заклад був реорганізований у ремісниче училище №1.

За роки своєї діяльності наше училище змінило кілька назв, пережило важкі часи застою та занепаду, але ніколи не змінювало свого призначення - готувати висококваліфікованих робітників за потрібними для держави професіями. Так, у 1963 році учили-

ще почало підготування кваліфікованих робітників за професією монтажник-вакуумник. 1965 рік - ремісниче училище №1 реорганізоване у міське профтехучилище №4. 1970-1972 роки - споруджено новий навчальний корпус по вулиці Червоноармійській 5, введено в дію навчальні майстерні, актову та спортивну зали. У 1998 році, враховуючи потреби ринку праці, подання управління освіти Вінницької обласної державної адміністрації та результати проведеної атестації, Наказом Міністерства освіти України училище реорганізовано в Вище професійне училище, що надало право проводити відбір учнів для продовження навчання на вищому ступені підготовки робітників високої кваліфікації та молодших спеціалістів. Із метою приведення найменувань навчальних закладів у відповідність до вимог Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців" та відповідно до подання Управління освіти і науки Вінницької обласної державної адміністрації Вище професійне училище №4 м. Вінниця перейменовано у Державний професійно-технічний навчальний заклад "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище".

Сьогодні навчальний заклад має все необхідне для навчання учнів та їх всебічного розвитку - навчальні кабінети, інформаційно-технічне забезпечення, лабораторії, майстерні, комп'ютерні класи, Інтернет, сучасну науково-навчальну бібліотеку та читальний зал, спортивний комплекс. Це сучасний заклад освіти, який готує кваліфікованих робітників та молодших спеціалістів для найрізноманітніших галузей народного господарства України на денній, вечірній та курсовій формі навчання.

Він є центром освітнього округу, опорою з питань організації навчально-виховної роботи, організації допрофільної підготовки школярів міста; науково-методичною лабораторією, яка здійснює пошук,

розробку, запровадження нового змісту і технологій освіти, виховання, сприяє творчому розвитку особистості.

Училище по праву здобуло статус одного з найкращих навчальних закладів не тільки Вінниччини, а й України. Різноманітна педагогічна і учнівська колективів представлена на сайті Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища (<http://vmvpu.vn.ua>), де кожен, за бажанням, може ознайомитись не тільки із основними напрямками роботи педагогічного колективу, а й оцінити досягнення кращих учнів, здобутки окремих викладачів та майстрів. Тут узагальнена інформація про роботу підструктур навчального закладу, методичну та виховну роботу, окреслені основні аспекти позаурочної діяльності (в тому числі і робота гуртків). Для бажаних здобути професію у ДПТНЗ "ВМВПУ" розміщена інформація про правила прийому, специфіку професій та співпрацю училища з іншими навчальними закладами різних рівнів акредитації.

Виходячи з того, що авторитет навчального закладу на ринку освітніх послуг залежить від кваліфікації фахівців, яких він готує, педагогічний колектив ВМВПУ постійно підвищує якість освітніх послуг.

Пріоритетними завданнями у наданні освітніх послуг колективом навчального закладу є підготовка кваліфікованих робітників із рівнем професійних знань, умінь, навичок в обсязі державних вимог, їх перепідготовка та підвищення кваліфікації; постійне вдосконалення якості підготовки робітничих кадрів із урахуванням вимог сучасного виробництва; виховання соціально активних членів суспільства; створення умов для продовження навчання та самостійного вибору життєвого шляху.

Шановні випускники! Навчання в нашому навчальному закладі дозволить вам зайняти гідне місце в суспільстві, досягти гарних результатів у професійній діяльності. Тож запрошуємо всіх випускників шкіл стати учнями Державного професійного технічного навчального закладу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" й приєднатися до його дружного колективу.

О.Д. Дмитрик, директор
ДПТНЗ «ВМВПУ»

ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Навчальний рік незабаром завершиться. Скоро прийде час, коли більшість груп буде виходити на навчальну практику, в тому числі і група № 1. У нашій групі навчаються відповідальні, цілеспрямовані люди, які бажують досягти успіху у своєму житті. Для цього ми і прийшли навчатись в училище, адже, знання, які ми отримуємо тут, стануть нам у нагоді для подальшого навчання та робітничої діяльності.

Цей рік проминув дуже швидко. Здається, зовсім недавно нас на урочистій лінійці 1 вересня вітав директор, а ось уже скоро нам потрібно вдосконалювати на практиці здобуті знання. Ми багато чого навчилися за цей рік, здобули базові знання зі своєї професії. Це, звичайно, не все, але це перший крок до здобуття бажаної професії, нашої заповітної мети.

Навчання, звичайно, не завжди давалося легко, інколи виникали певні труднощі, але вони навпаки давали ще більше сил для навчання. Як кажуть, важко у навчанні - легко у бою. Ми дотримуємось цього правила. Всі учні нашої групи старанно навчаються, беруть участь у громадському житті училища, за що і отримали перше місце за підсумками I півріччя серед усіх навчальних груп. Звичайно, негарно вихвалитися, але це наш здобуток, наш шлях до успіху, на якому вже є перемоги. Першим, гадаю, суттєвим екзаменом стане вихід на виробничу практику, адже саме там нам потрібно довести спроможність застосовувати свої уміння і навички роботи. В першу чергу, це стане доказом самому собі. Нас чекає новий колектив, нові обов'язки. Потрібно буде звикнути до нової ролі, не учня - ні, а повноцінного працівника, на якого можна покластися і бути впевненим у професійній майстерності. Це стосується не лише учнів нашої групи, а й всіх, хто навчається у нашому училищі. Я гадаю, що кожен учень, який вийде на практику, байдуже, чи це учень третього чи першого курсу, доведе роботодавцю, що в нашому навчальному закладі готують справжніх майстрів своєї справи, навчають бути людьми і працювати в колективі.

З цього всього розпочинається шлях до успіху кожного із нас.

Овчарук Юрій, група №1

01 березня 2011 року У Київському університеті імені Бориса Грінченка відбулася церемонія нагородження переможців Ђомого Всеукраїнського конкурсу "Вчитель-новатор", організованого програмою Microsoft Партнерство в навчанні". Однією із переможців стала Ткачук Ганна Едуардівна - викладач фізики нашого навчального закладу, яка нагороджена Дипломом першого ступеня. Це вже не перша перемога Ганни Едуардівни в цьому конкурсі.

Мета конкурсу "Вчитель новатор" - відзначити історії успіху в застосуванні вчителями інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у своїй педагогічній практиці. Серед 260 проєктів - "віртуальних турів до класної кімнати", поданих учасниками цього року, було обрано 10 фіналістів, які були відзначені журі та партнерами конкурсу.

Церемонія нагородження відбулася в рамках Другого Всеукраїнського форуму вчителів-новаторів "Партнерство в навчанні". Форум, організований компанією "Майкрософт Україна" за підтримки Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Національної Академії педагогічних наук України та Інституту інноваційних технологій і змісту освіти, уже вдруге зібрав близько 400 вчителів, директорів шкіл, фахівців у галузі освіти та представників державної влади.

В рамках форуму працювала виставка робіт фіналістів конкурсу "Вчитель-новатор", а також диспозиція ІТ-рішень для сучасної інноваційної школи. Учасники форуму, серед яких були і викладачі нашого навчального закладу Петелько Володимир Засильович та Мельничук Людмила Василівна, мали змогу ознайомитися з корисними ІТ-інструментами, які допоможуть різноманітнити навчальний процес, зробити його більш сучасним, інтерактивним та ефективним.

За 8 років роботи програма Партнерство в навчанні" стала центром тяжіння для прогресивних українських педагогів: Лережа "Партнерство в навчанні" об'єднує вже близько 10 тисяч професіоналів, а форум Партнерство в навчанні" стає щорічним майданчиком для живого спілкування вчителів-новаторів, обміну досвідом та ідеями використання ІТ у навчанні.

"Ми не раз переконувалися, що в Україні є тисячі активних, ініціативних вчителів, готових вийти з власної зони комфорту, вивчати нові інструменти та технології для того, щоб робити свої уроки більш яскравими та корисними. Ми з радістю надаємо таким фахівцям свою підтримку та можливість для спілкування" - Кортні Зукоскі, директор академічних та соціальних програм "Майкрософт Україна".

Г.Е. Ткачук, викладач фізики

II тур Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності з професії "Кондитер"

Учасники конкурсу

24 березня відбувся II тур Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності з професії "Кондитер", в якому брав участь учень нашої групи Омельчук Костянтин. Костянтин працював не лише над створенням свого шедевру - торта "Дотик весняного сонця", але й над його презентацією. А ось і сама презентація:

Нарешті, зима починає видихатися... У повітрі пахне весною, радістю і ще чимось таким дивовижно ніжним і надзвичайним, що хочеться летіти і співати. І не дарма, адже на прогрітих пагорбах з'явилися перші підсніжники, ще не сміливі, маленькі, тендітні, але вперто нагадують всім, що вже прийшла весна-красна. І серце стрибає від радості, від щастя, бо все в природі оживає, наповнюється життєдайними соками землі, починає цвісти.

А в природі так пахне весною,
Аромат той приємний для всіх.
Білий сніг не лежить вже горою,
А джерельцем співочим побіг.

Що може бути чарівнішим, ніж пробудження природи! Набухають бруньки, з'являються липкі зелені листочки, виглядають із землі перші квіти - а це така радість, таке щастя! Все живе радіє весні. У всьому дивовижна гармонія і злагоженість. З тепленької, прогрітої ніжним сонечком землі, на світ з'являються чарівні квіти, і радують нашу душу дивними і неповторними кольорами і формою. А яким килимом Весна вистелила землю: на зеленому тлі - то жовті цяточки кульбаби і нарцисів, то сині рясту або проліска, то темно-фіолетові курячої сліпоти. Все навкруги дихає свіжістю та молодістю весни.

Ніжні тремтливі пелюстки, наче усміхаючись, тягнуться до сонечка. Від їхнього розмаїття затишно і тепло. Квіти такі ніжні, що навіть шкода тривожити цю тендітну красу.

Йде весна-королева по світу
І співає на всі голоси,
Та завітчує землю прогріту,
Творить дивні картини краси.
Малює сонце на зеленому тлі
І голубу траву, дивніш від дива,
Бузкову долину, як сон, примхливу,
Жовтаву ніч і зорі уві млі.

Тому людська душа, окрилена почуттями, прагне відтворити неповторну весняну симфонію у плодах своєї праці, створити справжнє диво та відчути чарівно-солодкий смак весни!

Кондитерське мистецтво дає можливість створити таку весняну феєрію, зігріти теплом і майстерністю своїх рук звичайні продукти і відродити з них дивне розмаїття форм, кольорів, відчуттів, які наповнюють серце людини ніжністю,

радістю і любов'ю.

Кондитерська справа - то є дійсно мистецтво, яке вимагає від фахівця неабияких професійних умінь, знань та навичок, естетичного смаку, художніх здібностей та високих загальнолюдських якостей. Адже витвори кондитерського мистецтва створюють свято, пробуджують позитивні емоції, вітають пробудження та розквіт природи.

Ми дуже вдячні адміністрації, майстрам, а також усім тим, хто допоміг вибороти III місце.

Ковалюк Володимир, група №47

Учень групи № 47 Омельчук К., майстри в/н Олійник Л.М., Андрущенко Л.С., викладач Пахольчук О.М.

Конкурсне завдання - торт "Дотик весняного сонця"

Екскурсія - це найкращий вид пізнання навколишнього світу. Під час екскурсії учні відкривають свій розум і душу для того, щоб не тільки дізнатись інформацію про подію, людину чи місцевість, а разом з цим ввібрати в себе навколишні образи, атмосферу, почуття. Вона не може бути жорстко обмежена в часі, як урок, і головний її зміст - сприймання учнями всього в природній обстановці.

Учні групи № 19 мали можливість поглибити свої знання про класика української літератури - Михайла Коцюбинського, краще пізнати славетного українця, відчути дух епохи, в яку жив і творив відомий наш земляк.

З цією метою викладач української мови та літератури Кравець Валентина Владиславівна організувала екскурсію в літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського, що знаходиться у нашому місті Вінниці.

Учні групи із задоволенням прийняли дану пропозицію, щоб дізнатися більше про відомого всьому світові письменника і сам літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського, який було відкрито 8 листопада 1927 р. в хаті, де народився письменник.

Коли тільки зайшли до невеличкого подвір'я Вінницького музею - все здалося якимось не-сучасним, з позаминулого століття, ніби незахищеним від наступу великого міста, що кільцем оточило його. А якщо й захищене, то щитом культури і пам'яті людської...

Здавалося, що всіх огорнула тепла хвиля. Адже це та точка на земній кулі, яка є для багатьох із нас малою Вітчизною.

Учні дізналися про історію будинку і садибу Коцюбинського, яка почалася у 20-тих роках XIX ст. Тоді до Вінниці приїхав дід майбутнього письменника Максим Абаза, придбав шматок поля на Замості, побудував і назвав свій хутір Абазівкою. Будівель в садибі було 7 (хата, хлів, клуня, стайня, комора, шопа й стодала).

У середині 40-х років Максим Абаза клуню перебудував на хату і оселився там з родиною, а в хаті розташувалась канцелярія.

У 1863 р. дочка Абази Гликерія вийшла заміж за Михайла Матвійовича Коцюбинського.

Будинок, в якому оселилася Гликерія з чоловіком, зберігся донині, саме в ньому 17 вересня

Тут засяяла зірка Михайла Коцюбинського...

1864 р. і народився Михайло Михайлович Коцюбинський. Навкруги Абазівки в 80-х роках, як і за давніх часів, ставили ярмарки. Криниця на садибі Коцюбинських була центром ярмаркової площі. Сюди приходили послухати лірників.

А 1897 р. родина Коцюбинських покидає Вінницю і від'їжджає до м. Чернігова. Будинок переходить від одних власників до інших. І коли у 1925 р. до Вінниці у справах приїхав рідний брат письменника Хома Михайлович Коцюбинський, він застав хату і садибу в занедбаному стані.

Як дбайливий та енергійний господар, Хома Михайлович Коцюбинський дістає необхідні матеріали, відновлює будинок і садок.

Сьогодні на території садиби музею збереглися меморіальна сторожка й комора, липи, вік яких сягає 300 років, груші-глеки, посаджені М. Абазою, а також привезені М. Коцюбинським із Криму тамариск і магонія падуболиста. Ростуть і субтропічні агави, які любив письменник.

Особливу цінність музейної колекції становлять: оригінал метричної книги вінницького Преображенського собору із записом про народження Михайла Коцюбинського, протокол рішення педагогічної ради Вінницького реального училища про присвоєння М. Коцюбинському звання народного учителя.

Учні з захопленням розглядали малюнки художниці О. Кульчицької - ілюстрації до повісті

М. Коцюбинського "Тіні забутих предків", картини відомого українського художника М. Бурачека "Камінь Коцюбинського".

Учні побачили прижиттєві видання творів М. Коцюбинського, переклади їх на мови народів світу, спогади сучасників, архівні матеріали, предмети побуту та етнографії.

Досить повно представлені вишивка, ткацтво, кераміка, предмети побуту По-ділля, Гуцульщини, Молдови - тих місць, де бував М. Коцюбинський.

Зацікавив учнів той факт, що ще у 1926р. була винесена ухвала, щоб у 1929р. збудувати у Вінниці пам'ятник М.М. Коцюбинському. Та пройшло багато років, пройшли війни і гіркі лихоліття, аж поки 15 грудня 1989 р. древнє місто над Бугом побачило пам'ятник Великому Сонцелюбові.

Екскурсивод розповіла, що з 1981 р. впроваджено обласну літературну премію ім. М. Коцюбинського.

Музей живе й сьогодні своїм життям. Не тільки приходять до музею, доторкнувшись до речей, якими користувався сам письменник, щоб вшанувати пам'ять великого письменника, пройтися стежками, де колись ходив сам Коцюбинський. Вінницькі художники, майстри народної творчості охоче презентують саме у музеї свої нові твори. Проводяться літературні вечори з презентацією нових книг вінницьких письменників, відзначаються народні свята.

Музей - це місце, де зустрічаються сьогодення і минуле.

Я впевнена, що всі присутні були задоволені екскурсією і відчули свій зв'язок з прекрасною людиною, відомим класиком української літератури та просто нашим земляком - Михайлом Михайловичем Коцюбинським, що жив на нашій рідній землі та прославив наш вінницький край.

Зачинилися за нами двері старої хатини. Вийшли ми на вулицю великого міста, але в пам'яті кожного, хто переступив цей поріг, в підсвідомості будуть жити якісь неокреслені розмиті образи - стара комора, лавка під липами, груші-глеки, агави, які любив письменник, колискова пісня, яку наспівула мати в дитинстві майбутньому митцеві...

Все таке велике й загадливе...

В.В. Кравець, викладач української мови та літератури, світової літератури

Традиційно в березнево-квітневий період відбувається декада української мови та літератури, світової літератури та етики. Викладачами цих дисциплін проводилось ряд

заходів виховного, навчального та розвиваючого змістів. Це - відкриті уроки викладачів, проведені на високому методичному і фаховому рівнях та ряд позакласних заходів та конкурсів.

Цьогорічне проведення декади розпочалось вшануванням пам'яті великого Кобзаря - Т.Г.Шевченка.

"Жінка в творчій долі Шевченка" - ось назва літературно-музичної композиції, проведеної викладачами Мазуренко С.П. та Яричук Н. В., які разом із учнями презентували багатий та різноманітний матеріал щодо творчої долі та сторінок особистого життя самородка української літератури.

Вшануванню пам'яті видатного українського фольклориста, поета та перекладача І.М.Вагилевича був присвячений захід, розроблений викладачами Кравець В.В. та Бойчук О.Ю. Виховна година в групах №29,35, присвячена святу рушника, була проведена викладачем Помаз Н.В.

Мета цих заходів - не тільки пригадати і висловити шану славетним митцям України, але й поглибити національну самосвідомість учнівської молоді, її патріотичні почуття, знання нею

українських традицій, звичаїв, обрядів.

Також протягом декади викладачі разом із учнями брали участь у обласних конкурсах: історико-літературному конкурсі

"Софія Київська" - викладачі Бойчук О.Ю., Петренко Г.П. (1 місце), культурно-мистецькому конкурсі ім. П. Бароянца - викладачі Помаз Н.В., Грибик Т.А. (підсумки ще не підведені).

Завершальний етап фестивалю творчості "Твори рукою серцем і душею, неси добро, надію і любов" (викладачі Грибик Т.А., Помаз Н.В.), розпочатий ще в грудні виступом ансамблю "Щедрів", пройшов у актовій залі училища 16 квітня. Мета заходу - виявлення творчо обдарованої молоді та залучення її до участі у концерті художньої самодіяльності, виставці декоративно-прикладного мистецтва, презентаціях.

Загалом у заходах було задіяно більше 70 учнів та широка глядацька аудиторія. Від імені викладачів методичної комісії висловлюємо щирі подяки всім учасникам заходів, гостям та глядачам, бо душа їх розкрита для світу прекрасного, створеного рукою серцем і душею нашої творчої молоді.

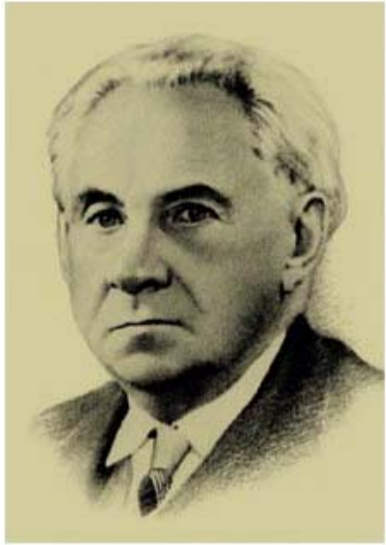
Зичимо їм рясного проростання паростків їх творчості, переростання в талант, в творчу долю.

Н.В. Помаз, викладач світової літератури

Сіємо розумне, добре, вічне...

МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ - СПІВЕЦЬ ПРАВДИ, КРАСИ, ДОБРА

Характер Максима Рильського поєднував розум із добротою, його мудрість лагідна і, мабуть, тому незаперечна.

Д.Павличко

Мої враження від поезії Максима Рильського досить позитивні.

Мені подобається читати вірші про природу. Дуже гарні поезії, на мою думку,

пише наш український поет Максим Рильський. Ми всі вивчали його творчість на уроках української літератури. І пам'ятаємо, що батько поета Тадей Рильський був етнографом, громадським діячем і публіцистом. А мати - простою селянкою з села Романівки. Саме вона передала йому любов до рідної мови, пісні, той особливий ліризм, яким пройнята вся творчість поета.

Коли читаєш вірші Максима Рильського, то перед очима постають безмежні поля України, зелені ліси і села. Творчість його невичерпна. Кожен, хто доторкнеться до поезії Максима Рильського, відчує в його віршах любов до життя, до землі, до праці, заклик до єднання людей та природи. Мені подобається такий заклик Максима Рильського:

Люби природу не як символ
душі своєї,
Люби природу не для себе,
Люби для неї.
Вона - це мати. Будь же сином,
А не естетом,
І станеш ти не папіряним -
Живим поетом!

Любов поета до рідного краю відчувається в кожному рядку. Лірик не просто милується рідними полями, луками, лісами - він возвеличує на своїй землі людину-трудівника, чия праця плекає добробут і злагоду. Дуже виразно це відображено в поезії "Троянди й виноград" - це відчуття радості праці і краси:

Із поля дівчина утомлена прийшла
І, хоч вечеряти дбайлива кличе мати,
За сапку - і в квітник, де рожа розцвіла,
Де кучерявляться кущі любистку й м'яті.

Рідна земля для поета - це природа, яка дає наснагу для роботи, яка милує око під час відпочинку. Вражають своєю прямою слова поета, який впевнений, що навіть при науково-технічному прогресі не можна прожити без любові до заміряності полів, таємничості лісів, щебетання пташок. Недаремно у вірші "Діалог" звучить протест проти байдужості до природи та звернення до нас:

Як же так убого ви живете,
Чом так занепали ви, скажіть,
Щоб у дні космічної ракети
Солов'я не в силі зрозуміть?

Я прочитав чимало віршів Максима Рильського і зрозумів, що головне, чого він вчить нас навіть зараз, коли його вже немає, - любити природу, людей, красу, минуле і дійсність.

Я вважаю, що в своїх віршах автор ділився із читачами своїми думками і своїм настроєм, який був навіяний власним життям, життям народу, країни. Особисто мені подобається рання лірика поета - про природу та зміни в ній. Чому? Мабуть, тому, що молода людина завжди дуже чутлива до творів, у яких ідеться про почуття. У ранній ліриці М. Рильського переважають мінливі почуття - від смутку до радості, від журби до щастя. Мене вразив вірш "Поле чорніє. Прохо-

дять хмари". Перечитайте його і ви:

Поле чорніє. Проходять хмари,
Гаптують небо химерною грою.
Пролісків перших блакитні отари..
Земле! Як тепло нам із тобою!
Глитає далеч. Річка синіє.
Річка синіє, зітхає, сміється...
Де вас подіти, зелені надії?
Вас так багато - серце порветься!

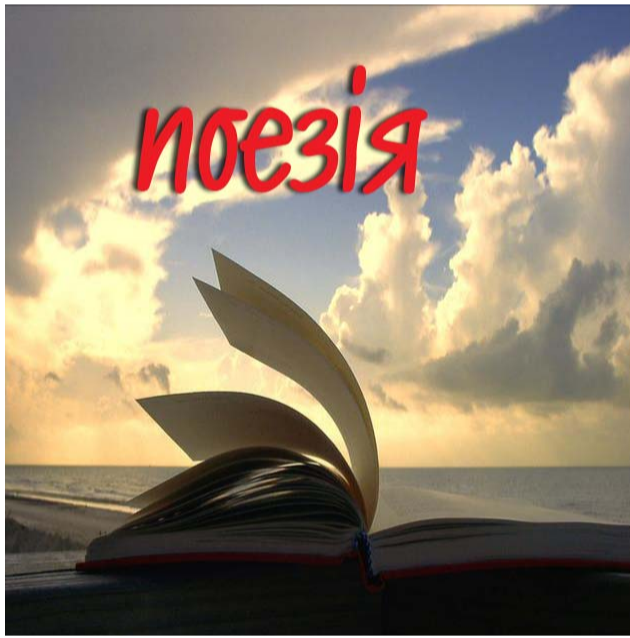
1911-1918 рр.

На мою думку, у цьому творі описаний прихід весни, зміни в природі. Переді мною постає рання весна, узлісся з галявинами білими і блакитними від цвіту пролісків. А весна і проліски викликають надії і мрії про майбутнє, тому, мабуть, оптимізм і світлі почуття передаються і нам.

У поета річка, як людина, зітхає, сміється - і ми це відчуваємо. Автор вдало передає основне - людина з природою має жити в гармонії, бо ще з біології ми знаємо, що людина - це маленька частина живого організму під назвою "природа".

Мені подобаються вірші М. Рильського щедристю почуттів чистих і благородних людей. І я вдячний поетові за них. Закликаю вас: перечитайте вірші такого талановитого українського поета - і на душі у вас стане світліше!

Кравець Богдан, група №6

ПОЕЗІЯ...

"Поезія - це завжди неповторність,
Якийсь безсмертний дотик до душі"
(Л. Костенко)

Поезія - це завжди політ фантазії, творчої думки, засоби мови, що здатні торкнутися струн душі людини. Спробуємо уявити на мить, що література, зокрема - поезія, раптом зникла у небуття. Мабуть, разом із нею зникли б наші почуття, душа людини стала би буденною, сірою, беззвучною.

Поет - дзеркало свого часу. Митців на Україні, на щастя, було досить для того, щоб утвердити своєрідність нашої літератури серед інших літератур світу, підкреслити тільки її одній притаманні риси.

Від того дня, коли людина вперше зримувала слово, й до наших днів існує на землі поезія. Вона змушує думати, радіти, сумувати, любити, робить людину Особистістю. Завдання поета - показати красу слова:

Людей мільярди, і мільярди слів,
а ти їх мусиш вимовити вперше

Л. Костенко

Наш народ несе з собою у століття велику силу, яка виражається у поезії та прозі наших великих творців: Т.Г. Шевченка, Лесі Українки,

У СЕРЦІ МОЇМ ЖИВЕ ПОЕЗІЯ

"Поезія - це "не кращі слова в кращому порядку, це - вища форма існування мови".

Й.Бродський

Я довго думав, як розпочати свою статтю, перебирав подумки безліч фраз, думок, висловів, які пов'язані із поезією.

І на думку прийшли слова...

Гадаю, що ці рядки епіграфа характеризують поезію якнайкраще. Поезія - це прояв творчого потоку, політ душі поета. Завжди поетичні твори, неповторні глибоким змістом, написані від щирої душі, знаходили свого читача і поціновувача. Звичайно, не всі рядки, які пов'язані римою, можна назвати поезією. Поезія має нести у собі глибокий моральний і філософський зміст. Недостатньо лише сформулювати слова за римою - потрібно наситити їх почуттями, прожити, відчути на собі. Але не вся поезія одразу стає зрозумілою. Існують поетичні твори, в яких зміст, як кажуть, потрібно шукати між рядків, вони мають філософський підтекст.

Поезія - це прояв любові, вияв патріотизму, опис природи, наповнений естетизмом, сатиричне або іронічне зображення дійсності. Вона може охоплювати будь-які сфери людського життя. Це втілення думки поета, його поглядів і життєвих принципів. Але автор не має заціклюватись на своїх проблемах, його твір покликаний нести глобальну ідею, яка доторкнеться до кожного серця, доставляється у будь-які двері, що ведуть у людську душу.

Поезія, в деякій мірі, виконує виховну роль у суспільстві. Багато хто, на мою думку, у тих чи інших поетичних творах впізнає себе, робить правильні висновки і змінює свою думку про те чи інше явище у житті. Я гадаю, що, якщо, прочитавши поетичний твір, виникає розуміння глибокого підтексту, і в людини змінюється, в деякій мірі, ставлення до життя, то поет свою роль виконав досконало.

Поезія живе у кожному людському серці. Потрібно лише відчути, розгледіти в собі цей талант до віршів або уміння їх сприймати і осмислювати. Не обов'язково бути поетом, щоб писати вірші, досить лише мати добре серце, чисту душу і все вийде само собою, адже, як відомо, людина, яка морально і духовно занепала, не зможе відчути у собі це почуття, прожити ним. Але, я гадаю, таких людей серед нас немає, а якщо і є, то вони швидко переосмислять своє життя і зміняться на краще. І змусить їх це зробити, звичайно, поезія...

Овчарук Юрій, група №1

Ліни Костенко, І. Франка, В. Сосюри та інших.

Поезія. Без неї ми не уявляємо ні години відпочинку, ні будь-які урочистості. Поезію слухаємо із замиранням серця як блискучий музичний твір. В усі часи існує потреба висловлювати про свої почуття, повідати історію свого народу, охарактеризувати епоху, в якій ми живемо, наше буття. А хто з поетів не писав про кохання! У кого з них не було музи, жінки-натхненниці, якій вони присвячували свої вірші, поеми, твори: "Поезія нагадає ілюзію чи сон у порівнянні з реальною й крикливою дійсністю, у котрій ми ніби живем... дійсною є мова поета й завдання, яке він виконує власним існуванням" (М.Хайдеггер).

У житті всіх людей настає мить, коли душа потребує чогось величного та неповторного, коли вона злітає увись та все буденне стає байдужим. У такі моменти людина творить, мислить, пише вірші. Кожний із нас, бодай один раз писав вірші про матір, кохану людину, мальовничу природу, друзів. І нехай, які б не були ці вірші, ми пам'ятаємо їх усе життя, ми пам'ятаємо ту мить, що призвела нас до цих почуттів та бажань творити.

Ковальчук Едуард, група № 4

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

Березень для українського народу - особливий місяць. Адже дев'ятого березня народився видатний син українського народу - Тарас Григорович Шевченко.

Шанований усім прогресивним людством наш Кобзар, серце якого боліло за знедолений український народ, а душа змалечку тягнулася до мистецтва. Думи про долю українського народу набігали на високе чоло і виливалися в ширі рядки про гірке сирітство, про непросту жіночу долю, про боротьбу козацтва за волю і мрію про краще життя українського народу.

Любив Тарас Григорович свою рідну землю, отой "садок вишневий коло хати...". Але й кралялося його серце і гнівом бралось через "чорне вороння" неволі, неправди, неволі, що затулило чистий простір для України.

І словом, і пензлем виводив наш народ Кобзар на стежку, що вела до кращого майбуття, учив любити і шанувати рідну землю і рідне слово, святую неньку-Україну.

Тарас Григорович Шевченко - український поет, художник, громадянин, Людина.

Сімнадцятого березня 2011 року в конференц-залі училища відбувся літературний вечір, присвячений творчій діяльності Тараса Григоровича Шевченка.

Біографічні відомості та репродукції картин поета та художника були представлені у вигляді мультимедійних презентацій. Присутні були захоплені майстерністю Шевченка - художника. Живий, проникливий погляд з автопортретів, здавалося, запитував: чи не забули ми його заповіт. Краса українок, їх жіночість, щирість проглядали з жіночих портретів Тараса Шевченка. Інсценізації за літературними творами поета супроводжувались піснями на слова видатного поета, передаючи глибину змісту поезії, красу і проникливість шевченківського слова.

У заході були задіяні такі учні: Кравчук К., Мельничук І., Івчук М., М.Рубанова І., Корольчук О., Довгань В., Ісаєв Є., Рачок А., Коваль О.

Підготували захід викладачі української мови Мазуренко Світлана Павлівна та Яричук Наталя Василівна.

С.П. Мазуренко, викладач укр.мови та літератури

ВІННИЧИНА У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ Т.Г.ШЕВЧЕНКА

"Він був сином мужика, і став володарем в царстві духа.

Він був кріпаком, і став велетнем у царстві людської культури".

Хто б не був і де б не жив, - той, хто прочитає "Кобзаря", вже не зможе уявити своєї любові до рідного народу.

Щороку наш народ вшановує пам'ять цього великого поета, художника, основоположника української літератури, національну гордість українського народу.

Наш навчальний заклад теж не стоїть осторонь від вшанування пам'яті цієї великої людини. Відзначаючи в березні 197 річницю від дня народження Т.Г. Шевченка, окрім зібраних учнями його поетичних творів, живопису і графіки, проведеного виховного заходу, був знайдений цікавий матеріал про перебування поета на Поділлі. Ось як про це пишуть в своїй пошуковій роботі учениці гр.№42 Даценко Вікторія і Заваденко Світлана.

21 вересня 1846 року молодого художника Тимчасовою комісією для розгляду давніх актів було відряджено на Київщину, Поділля і Волинь записувати історичні перекази, оповідання, легенди й пісні, збирати відомості про визначні пам'ятки архітектури.

З Києва Шевченко вирушив на Сквиру й невдовзі опинився у межах сучасної Вінницької області, за кілька днів перетнув її з північного сходу на південний захід через поштові станції Плисків, Брацлав, Шпиків, Джурин, Могилів-Подільський, Яришів, Муровані Курилівці. Далі його маршрут проліг до губернської столиці Кам'янець-Подільського.

Подорож Поділлям дала Шевченкові дуже багато. Так, у Плискові (нині Погребищенського району) увагу поета привернули залишки трипільської культури, а в Жорнищах (тепер Іллінецького району) - розповіді про військовий табірний збір у серпні - вересні 1825 року за участю Вятського полку на чолі з декабристом П.І. Пестелем.

У Брацлаві Шевченко застав руїни першої фортеці, почув хвилюючі перекази про визвольну війну українського народу, зокрема про гибель брацлавського полковника Д.Нечая.

Вінничина, її природа, люди, історія та культура залишили глибокий слід у творчості Т.Г. Шевченка. Це стосується поем "Гайдамаки", "Варнак", "Марку Вовчку", "Художник", ряду листів та ілюстрацій до книги М. Полевого "История Суворова" - "Процання Суворова з солдатами в Тульчині" (1842 р.)

Зокрема, вірш "Марку Вовчку" з присвятою "На пам'ять 24 января 1859 р." засвідчує день, коли в Петербурзі відбувалася перша зустріч і знайомство поета з авторкою "Народних оповідань". Зі щирою симпатією поет говорить про письменницю, талант якої розкрився на Вінничині. А прототипом оповідача в одній з кращих повістей Шевченка "Художник" став І. Сошенко, відомий український митець, поетів друг, який упродовж десяти років жив у Немирові, викладав малювання у місцевій гімназії.

Прихильниками й спадкоємцями Шевченка були й наші земляки, видатні майстри українського слова С. Руданський, А. Свидницький, М. Старицький, М.Коцюбинський.

День народження і день смерті Т.Г. Шевченка стоять поряд: 9-10 березня. Між цими двома весняними днями 47 років життя, яке стало славою і гордістю українського народу. І все-таки день його народження і день смерті, фактично ставши поряд, обпікають душу невимовним болем, спонукають глибоко відчувати: у мученицькому житті великого Кобзаря не було чи майже не було місця для життя у звичайному розумінні, для повного відчуття людського щастя. Ще за життя Кобзар став у народі легендарним, але найкращий і найцікавіший скарб доля дала йому лише по смерті - невмирущу славу і все розквітаючу радість, яку в мільйонів людських серцях завжди збуджуватимуть його твори.

Г.П. Петренко, викладач укр.мови та літератури

ІЗ ДОСВІДУ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Естетичне виховання учнів є одним з аспектів громадянського виховання

Виховання молоді є одним із найважливіших пріоритетів становлення молодого особистості. Лише використання сучасних та інноваційних методик організації виховної роботи дає змогу досягнути значних результатів та сформуванню позитивні тенденції щодо гармонійного розвитку молоді в умовах сучасної професійно-технічної освіти. 15 березня 2011 року на базі нашого училища відбувся семінар-практикум культуроганазиторів та художніх керівників ПТНЗ області на тему "Естетичне виховання учнів як один із аспектів громадянського виховання".

Семінар розпочався з огляду виставки творчих робіт обласних конкурсів учнів та педагогічних працівників за I півріччя 2010-2011 навчального року. Присвоєнням першого місця була відзначена робота учениці групи №1 Панченко Наталі. Її творчої роботи приємно здивували учнів, членів журі та почесних гостей виставки.

Та найбільшу кількість позитивних емоцій присутніх викликала практична частина семінару. Заступником директора з навчально-виховної роботи Московським Б.А. була представлена робота виховного відділу та презентація акції-ярмарку "Небайдужі серця" із метою обміну досвідом найбільш успішно реалізованих благодійних проектів.

Продовжила практичну частину презентація проекту "Почуй мене серцем". Представники Центру естетичного виховання були зворушені виступами учнів із вадами слуху групи №27, які співали пісні мовою жестів. Креативний підхід майстра групи Ластівки І.В. та сурдоперекладача Колодікіної І.О. настільки вразив і розчулив представників семінару, що один із номерів на позаконкурсній основі був відібраний на обласний фестиваль "Подільські зорі".

Продовженням семінару стала доповідь художнього керівника та керівника хореографічного гуртка Лаптевої Ю.В.: "Методики викладання хореографії в навчальних закладах". Логічним завершенням доповіді став майстер-клас з повільного вальсу, у якому взяли активну участь учениці гуртка сучасного танцю "Модерн". Наприкінці семінару наш учнівський колектив представив музично-хореографічну композицію, яка виборола перше місце на обласному конкурсі "Зоряна Мрія" під назвою "Таланти третього тисячоліття".

Паралельно із семінаром у нашому навчальному закладі відбулася зустріч голів учнівського самоврядування усіх ПТНЗ області, на якій обговорювалися перспективи розвитку системи учнівського самоврядування та налагодження системи подолання труднощів співпраці учнівського загалу, педагогічного колективу та адміністрації. Президент учнівського самоврядування нашого училища Микола Кобися (учень групи №4) на конкурсі структур учнівського самоврядування виборов почесне друге місце, запропонувавши власний план дій покращення життя учнів у навчальному закладі. Учасники оцінили роботу семінару на високому рівні, акцентувавши увагу на важливості обміну інформацією, ідеями, методиками, інноваціями та досвідом.

Маємо надію, що отримані знання та навички будуть успішно реалізовані на базі нашого навчального закладу.

Ю.В. Лаптева, керівник хореографічного гуртка

Я і мій гурток "Світогляд"

Творча
робота у
формі щоденникових
записів

03.09.2010

Моя доля, моє життя..
Хто керує всім цим, хто знає?
Ким я стану, і хто є я,
І де щастя моє блукає?

День у день, я питаю себе,
Що робити мені і ким бути,
Чи дорогою тою я йду,
Чи потрібно її обминути?

Сьогодні я вперше завітала до училищної бібліотеки. Мені було дуже цікаво: невелике естетичне затишне приміщення читальної зали, багато книг, квітів; скрізь стелажі, шафи для книг, оформлені стенди, тематичні папки - так багато всього, що аж очі розбігаються.

Тут подих століть. Таке відчуття, наче пірнаєш у вічність... Лише б пригорнутись до неї, торкнутись серцем і повірити, що ти також зможеш її служити...

23.09.2010

Сьогодні я вирішила відвідати бібліотечний гурток "Світогляд". Мені якось відразу сподобались наші бібліотекарі - Жила Наталія Петрівна та Дмитрик Наталя Юріївна. Вони чемні, привітні люди. З ними я можу поговорити про прочитані книги, новинки з періодичних видань, сенс життя, свої права, природу, прочитати свої улюблені вірші, одним словом, про все, що могло турбувати допитливого комунікабельного підлітка.

Пригадую, якось в одному журналі я прочитала вислів XIV століття, що був написаний на дверях середньовічної бібліотеки: "Всякий, хто вивчає науки, входящий сюди, не грюкне дверима, не стукне ногами: це заважає музам. Якщо когось знайдеш тут сидячим, шанобливо вклонись мовчки і не займайся розмовами: тут мудрі говорять з ученими". Необхідно було б детальніше розглянути цей процес спілкування "мудрих" з його величністю "вченістю", та якось не дуже хотілось вірити, що це про тебе. А якщо справді поспробувати приміряти цю роль - відразу виростаєш у власних очах, піднімаєшся на один щабель і думаєш - ось ти і готова спілкуватись уже й з мудрими. А музи? Налаштуйся і в тиші запроси її у свої загадкові поривання... До речі - допомагає. Відчуваєш себе дорослішою, відповідальнішою, активізується мозкова діяльність... Еврика!

07.10.2010

Дехто з вірного шляху звертає,
Як цього уникнуть мені?
Адже іноді й так буває,
Що похмурими стають ясні дні.

Я побачила ще небагато,
Щоб життя зрозуміти усе;
Та воно - це не вічне свято,
Разом з щастям і сум несе.

Я знову взяла тебе в руки, мій улюблений щоденнику, щоб записати досвід пережитих днів. Так багато цікавого відбувається: вчора ми разом з гуртківцями "Світогляду" розповідали про нові надходження підручників в навчальних групах, готували виставки до ювілеїв видатних особистостей, поповнювали тематичні папки, проводили бібліотечні уроки. Мою увагу привернув портрет І.Я.Франка...

"Тричі мені з'явилася любов..." Жмутькі осіннього падолисту жбурляв вітер... Це наче гра почуттів. В оксамитових та жовтогарячих багрянцях виривали пристрасті, зрада, відчай, сумніви і вічне бажання любити, що рвалося на волю. Любити... Я дивилася на портрет Франка і думала: що заважає людині бути щасливою?

Можливо, на сьогодні це питання риторичне. Проте...

За стародавньою легендою, людство колись мало сорок вісім почуттів і сприймало світ, як боги. Але останні, перейняті заздрістю і гордо-

щами, позбавили людей чудового дару. Так у нас лишилося п'ять усім відомих почуттів і зародки шостою, яке є кволим нагадуванням колишнього багатства і повноти світосприймання. Це загадково містичне шосте почуття називають інтуїцією, завдяки якій людина може досягти істину. Можливо, завдяки інтуїтивному сприйняттю життя ми не повинні пропустити власне життя?

Попереду ще так багато часу...

09.12.2010

Сім'я - це маленька країна твоя,
Ти в ній народився й отримав ім'я,
Тут батько і мати, брат і сестра.
Вони тобі зичать здоров'я й добра.

Твоє перше слово звучало в сім'ї
Ти, ставши дорослим, не кинеш її.
Матуся тебе проводжала у сни
Чарівною піснею, щоб міцно спав ти.

А батько пораду корисну давав,
Щоб прямо ішов і в бік не звертав.
Ти знай, що сім'я завжди рада тобі,
Вона допоможе, коли ти в біді.

Сім'я - твоя пристань, це твій оберіг.
До неї веде одна лиш з доріг,
Якими тобі доведеться йти,
Але не забудь і додому зайди.

На тебе чекають щоночі й щодня,
Ось, що я розумію під словом сім'я.

А хто співає їм матусину колискову перед сном?..

Важко писати про побачене сьогодні. Ми з гуртківцями відвідали дитячий будинок "Гніздечко". Наталя Петрівна розповідала, що вже більше десяти років наш бібліотечний гурток систематично проводить благодійні акції "Діти - дітям, "небайдужі серця". Благодійний сектор "Милосердя" є одним із найактивніших секторів "Світогляду": розроблено волонтерський проєкт ДПТНЗ "ВМВПУ" "Гніздечко".

Самотні малюки, перепопнена душа відчаєм і вічне питання - хто винен в цьому і як зарадити цій проблемі? На думку спав образ "зимової жінки", ні, не засуджувати її хотілось, а зрозуміти, хто ж так остудив її душеньку, щоб приспалась совість, якою крижаною хурделицею морозило її життя, щоб впасти в забуття і так довго не прокидатись від зимового існування. Як розтопити холодне жіноче серце?..

Я знов повертаюсь до тебе в думках -
Чарівне і вічне життя загадкове,
Шукаю коріння в твоїх літах,
Дитинство моє веселкове...

І на думку спадає Любов... ні не та, яку демонструють з екранів телебачення, в яскравих ілюстрованих журналах, а ту, яка довго терпить, не задрить, не величається, не надимається, не поводить нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди, але тішиться правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить! Любов ніколи не перестає існувати!

Віталіна Гамарник, керівник навчального сектору бібліотечного гуртка "Світогляд"

ЛИСТ ДО СВОГО

Бібліотекар - це не професія, а стан душі...

Я люблю цей світ з його невичерпною енергією, неосяжністю і незрозумілістю. Я люблю його за ранкові світанки і вечірній спокій, за весняні дощі і осінню родючість, люблю за тепло серцець, які він нам дарує...

Я люблю свою Батьківщину, народ і його безцінний скарб - рідну мову.

Люблю за пісенність, величавість і м'який гумор народної мови, що живила і поетичний голос Т.Г.Шевченка й іскрометну іронію вічного слова М. Гоголя. Люблю за те, що дала світові безсмертні імена Лесі Українки, Івана Франка, Панаса Мирного, Михайла Коцюбинського.

"... В тобі мудрість віків і пам'ять тисячоліть, і зойк матерів у годину лиху, і переможний гук лицарів і у годину побідну, і пісня серця дівочого в коханні своїм, і крик новонародженого; в тобі, мово, неосяжна душа народу - його щирість і щедрість, радощі й печалі, його труд і піт, і кров, і безсмертя його." С.Плацинда.

Я люблю свою родину з дідусевими легендами, бабусиними казками, матусиною колисковою, і батьковою улюбленою піснею:

"Україно! Ти мій рідний краю
Ти чарівниченько моя.
Я без кінця тебе кохаю
Ще більш кохати хочу я.
Обняв би я тебе руками
До серця тихо пригорнув..."

А ще я люблю свою професію, люблю приходити в цю кімнату, де подих століть, велич і спокій, а з вікна красуються кетяги горобини. І вірю, що бібліотекар - не просто професія, а стан душі...

Я люблю працювати разом з гуртківцями "Світогляду". Адже, коли на тебе дивляться не байдужі очі, коли тебе розуміють і поважають, тоді робота - дійсно задоволення.

А зроблено вже чимало!

Протягом року проведено більше п'ятдесяти бібліотечних уроків: "Винахід Гуттенберга", "Новини періодичних видань", "Ії Величність - Книга"; тренінгові заняття: "Твої права", "Спілкуємось і діємо", "Здоровий спосіб життя"; бесіди: "Ділове спілкування", "Цінність книги в житті людини", зустрічі з цікавими особистостями, читацькі конференції: "Бути здоровим - це модно", "Культура читання"; виставки, екскурсії та походи.

Це святкування разом як релігійних, так і традиційних свят, походи до театру ім. Садовського, до кінотеатрів та музеїв міста, відвідування художніх виставок та презентацій книг.

Нам дуже подобається оформляти разом бібліотечні виставки, стенди, систематизувати і

СУМЛІННЯ

поповнювати тематичні папки, наповнювати електронну бібліотеку необхідною літературою, проводити цікаві фотосесії і просто за чашкою чаю обговорювати чи то новини із періодичних видань, чи просто вірші про кохання...

Але особливо приємно вражає дитяча доброта, чуйність та небайдужість гуртківців до чужого горя.

Ми разом систематично відвідуємо дитячий будинок "Гніздечко", групу дітей з вадами, які потребують уваги та любові.

Завдяки проведенню благодійної акції "Діти - дітям", гуртківці подарували дітям не тільки солодощі, альбоми, книжки, канцтовари, іграшки, дитячі прикраси, а й частину своїх сердець, тепло своєї щирої душі.

Це учні групи № 48: Олійник О., Бабак Н.; групи № 8: Дідиченко К., Мазур Л., Кус А., Мальов Н., Жарковська В., Козенко Ю., Шалавінська І.; групи № 40: Кравчук К.; групи № 19: Тихонюк Н.; групи № 42: Токарська О., Дацюк О., Соловйова Т., Процкіна Ф., Шевчук І., Мигулько С., Байделюк В., Юрківська С. Не залишилися байдужими працівники нашого навчального закладу: Московський Б.А., Колісник Н.О., Пархомчук І.Л., Дмитрик Н.Ю., Лиса О.І. та ін.

Неможливо передати враження від побаченого в дитячому будинку "Малютко", в якому зовсім маленькі діти (до трьох років) ніколи не відчували материнської ласки, протягують свої рученята, потребуючи тепла та затишку.

І в житті, як на полі мінному,
Я просила у цьому сторіччі
Хоч би той магазинний мінімум:
Люди, будьте взаємно ввічливі.
І якби на те моя воля,
Написала б я скрізь курсивами:
Так багато на світі горя,
Люди, будьте взаємно красивими!

Я люблю ці небадужі оченята, якими зустрічають мене мої гуртківці, в серцях яких живе велика любов до світу, Батьківщини, народу, родини, друзів, дітей та її Величності Книги, могутність якої неперевершена...

Зав. бібліотекою, керівник бібліотечного гуртка "Світогляд"
Н.П.Жила

МІЙ ВИБІР - ПРОФЕСІЯ СЕКРЕТАРЯ

14 березня 2011 року ми у складі групи №16 відвідали Замостянський центр зайнятості м. Вінниці, де під час екскурсії кожен із нас мав змогу зрозуміти, наскільки відповідальною є професія секретаря та отримати практичні поради, як досягти успіху на обраному професійному шляху.

Цікавою та пізнавальною стала для нас розповідь секретарів Андрієвої Олени Володимирівни та Реган Наталії Володимирівни, які окреслили для нас свої обов'язки, поділившись власним досвідом роботи. Зазначена професія характеризується різноманітністю і багатогранністю функцій, опанування якими, на перший погляд, не потребує значних затрат часу і зусиль.

Олена Володимирівна розповіла нам про те, що на самому початку їх трудової діяльності майже всю документацію вони обробляли власноруч, їм доводилось не тільки опрацьовувати звернення громадян, а й працювати з іншими документами. Це було не дуже зручно, тому що сучасної офісної техніки на той час вони не мали. Насьогодні виконання безпосередніх професійних обов'язків стало значно простішим, адже сучасні кабінети уже оснащені усією необхідною сучасною технікою, комп'ютери - програмним забезпеченням. За словами секретарів центру зайнятості, з появою, зокрема, програми "Мегаполіс", яка створена спеціально для роботи секретарів, обсяг роботи зменшився. Ця програма є дуже зручною, функціональною і легкою у використанні, до того ж тепер не потрібно ходити офісом, щоб передати іншим працюючим інформацію про звернення. Все це можна легко зробити засобами програми, включаючи всі необхідні дані про документ. Звичайно, ця програма користується неабияким попитом, проте й коштує відповідно. Для того, щоб встановити програму "Мегаполіс" на весь їхній офіс, керівництву довелося витратити близько 5 млн. гривень.

Нам було надзвичайно цікаво дізнатись, за що саме несе відповідальність секретар, що входить у коло його прав. Нас проінформували, що секретарі безпосередньо центру зайнятості несуть велику відповідальність за самі звернення громадян, терміни їх виконання, документацію, з якою працюють, а саме: якість документів, що подаються на підпис керівництву підприємства, недбале відношення до реєстрації і контролю виконання документів, нечітке і невчасне виконання посадових обов'язків, передбачених діючою інструкцією тощо. Серед прав, на які була звернена увага, ми дізнались про повноваження запрошувати від функціональних служб необхідні матеріали, а також пояснення про причини затримки виконання завдань і доручень керівництва, розглядати документи і направляти їх на виконання керівникам і фахівцям підприємства, вимагати від виконавців доопрацювання документів, підготовлених з порушенням встановлених правил їх складання і оформлення, вносити на розгляд керівництва пропозиції по поліпшенню документального забезпечення діяльності підприємства, вдосконаленню форм і методів управлінської праці на основі застосування електронної техніки, вимагати від керівництва створення нормальних умов для виконання службових обов'язків і збереження всіх документів, які накопичуються протягом діяльності підприємства, приймати рішення в межах своєї компетенції, взаємодіяти зі всіма службами (співробітниками) організації з питань перевірки виконання документів і представлення необхідної інформації керівництву чи контролюючим органам.

Важливим умінням для секретаря є здатність

організувати своє робоче місце. Оцінивши робоче місце Олени Володимирівни і Наталії Володимирівни, ми відмітили, що столи, зроблені спеціально для запланованої роботи, є дуже зручними, все необхідне розташоване під рукою згідно з існуючими нормами організації робочих місць. Кабінети відповідно умебльовані, що дає змогу зручно розташувати всю існуючу документацію.

Наостанок ми завітали до секретаря керівника, поспілкувавшись, вкотре мали змогу переконатись у тому, що кваліфікований секретар - права рука керівника, його незамінний помічник і, звичайно ж, обличчя організації. І як приємно відмічати для себе, що перед тобою людина доброзичлива, комунікабельна, на рівні володіє культурою спілкування, та головне - професіонал своєї справи. Після спілкування з таким секретарем надовго залишається відчуття, що установа, до якої ти звернувся, зробить все можливе, щоб вирішити твою проблему.

Наша екскурсія виявилась для нас дуже цікавою і пізнавальною, вона не просто допомогла нам більше дізнатися про професію секретаря, а дала змогу ще раз замислитись над тим, чи правильний ми зробили вибір у житті? Адже вибір професії - це велика відповідальність. Відповідальність перед батьками, перед суспільством, та найголовніше - перед собою. Відповідальність перед собою, мабуть, найважливіша, і полягає вона в тому, щоб обрати саме свій шлях і ним йти. Бо тільки сама людина може побачити, до чого в неї більший хист, до чого вона має покликання. Кожен повинен відчути, чому він зможе присвятити життя. І тут найважливіше - не схибити.

Особисто я для себе вибір зробила: професія секретаря - це саме той шлях, яким я хочу йти у своє майбутнє.

Растовецька Аліна, група №16

Кожен із нас талановитий - і це не секрет...

А от як ми ставимося до власної обдарованості? Чи вистачає у нас сміливості проявити себе і показати, на що ми здатні? Мабуть, не завжди... Очікуєш, бувало, що хтось підштовхне, хтось скаже, який ти умілий, як у тебе все гарно виходить - і тоді розумієш - ось твоя зіркова хвилина - твори, проявляй себе, не бійся, адже нічого назад не повернути...

Саме такі роздуми спонукали організаторів проекту "Твори рукою, серцем і душею, неси добро, надію і любов" провести масштабний "Фестиваль творчості", де кожен зміг би проявити себе в улюбленій справі, розкрити власну грань вподобань й інтересів, зрештою, подарувати людям добро та любов свого серця через пісню, вірш, вироби.

Фестиваль відкрився великою виставкою учнівських робіт. Тут була представлена і вишивка, і бісероплетіння (Сторожук Наталя гр.№15, Штогрин Юлія гр.№16, Дерман Марія гр.№18, Коберник Марина гр.№47, Охріменко Людмила гр.№14, Протосявицька Катерина гр.№14 (роботи цієї дівчини були виконані у досить популярній на сьогоднішній день техніці - стрічкова вишивка), Котляр Анастасія гр.№1, Бойко Наталія гр.№17). Цілу композицію із в'язаних гачком іграшок представила Таргович Вікторія - гр.№14 .

Не залишила жодного із присутніх байдужим персональна флористична виставка Панченко Наталії (учениці гр.№1) на тему: "Україна моя квітуча"

(близько 20 експонатів). Дівчина вже багато років закохана у цю справу, з великим натхненням і відповідальністю підійшла до організації фестивалю. Її квіткові композиції вражають різнобарв'ям кольорів, неповторністю та оригінальністю втілених ідей.

Серед персональних виставок відзначились також Юлія Чернявська гр.№28, Сорока Роман гр.№6 (фотовиставки) і Корпало Наталія гр.№18 (виставка малюнків). Кожен з них бачить світ по - своєму, обирає власні теми і залишає їх у вічності: портрети дорогих людей, одногрупників, прекрасні пейзажі, замальовки міста тощо.

До участі у фестивалі Гамарник Віталіною гр.№42, Судаком Тарасом гр.№28, Васильєвою Іриною гр.№28, Савлук Юлією гр.№20, Оранською Анастасією гр.№20, Старковою Юлією гр.№17 були підготовлені власні збірки статей та поезій. Ці учні проявляють себе через слово, неодноразово публікувалися в газетах, брали участь в літературних конкурсах.

Поряд з учнями активну участь взяли викладачі і майстри: Задорожна Руслана Алізаманівна - представила вироби з бісеру, Бура Олена Петрівна - картинна вишивка, Прядун Віта Сергіївна - вишивані рушники. Хоча вони взяли участь як гості фестивалю, але власним прикладом показали нам, що якщо дуже захотіти, можна подолати будь - які труднощі і досягнути у мистецтві таких же висот. Також гостем фестивалю був Підлубний Ігор (дизайнер однієї з Вінницьких фірм), який люб'язно надав свої картини в якості експозиції для фестивалю, вироби зі шкіри, скла тощо. Переймаючись ідеєю фестивалю, Ігор розповів свою історію становлення на шлях художника - вона виявилась дуже короткою і вражаючою. За ніч він намалював картину, довівши своєму товаришеві, що у нього є талант... А далі - не малювати просто не міг...

Очі розбігались від побаченого... Але всі з нетерпінням очікували на концертну програму , яку відкрила співачка Світлана Живочевська (Вінницька обласна філармонія), а далі передала естафету справжнім професіоналам у своїй справі - Владиславу Голубчику та Вікторії Козловській. Ось уже декілька років ця пара професійно займається бальними танцями й є учасниками і призерами багатьох всеукраїнських і міжнародних конкурсів. Та не менш обдарованими виявилися і наші виконавці: Натитник Вероніка гр.№48, Петлінська Вікторія гр.№14, Кучерук Марина гр.№14, Горбачевська Катерина гр.№15, Боярська Марина гр.№15, Загон Оксана гр.№15, Лизогуб Світлана гр.№16, Бравата Вікторія гр.№41; майстерно грав на баяні учень групи №30 Гайдаєнко Олексій; артистично декламувала власну поезію учениця гр.№29 Грабовська Марія.

Проте, в кожного з нас є своя заповітна мрія... Інколи охоплюють сумніви: чи життя надасть нам шанс бути професійною моделлю, дизайнером, чи станемо ми колись керівником? Але пробувати треба! Організація фестивалю допомогла реалізувати свою мрію дизайнера одягу Богаченко Олени (учениця гр.№17), яка разом

з одногрупницями Бойко Наталією, Костюк Інною, Покин'черекою Юлією, Стадник Оленою, Ковальчук Наталією, Манзенко Альбіною провела показ ділового і вечірнього вбрання. Не менш цікавою була і сучасна танцювальна композиція, розроблена Покин'черекою Юлією, яка давно уже працює в танцювальному жанрі і мріє своє життя пов'язати з цим напрямом.

Ну що ж, позаду аплодисменти, приємні спогади, дві години напруженої праці, а на душі - радість. Радість від того, що кожен себе реалізував, подарував людям добро і любов власних сердець, зрозумів, що зміг стати кращим, подолав свій страх і невпевненість, що і в подальшому зможе досягати успіху, і просто додавши глядачам приємних вражень.

Т.А. Грибик, Н.В. Помаз, організатори фестивалю

Виставка-продаж ЖТФ "Перлина Поділля"

Щорічно на базі ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" проводиться навчально-тренувальний ярмарок навчально-тренувальної фірми "Перлина Поділля". Одним із головних завдань ярмарку є презентація найбільш цікавих та успішних товариств міста Вінниці та Вінницької області.

3 березня 2011 року у зв'язку з початком весни був проведений ярмарок на тему: "Природа - творець всіх творців".

Під час ярмарку учнями НТФ "Перлина Поділля" було представлено солодощі, новинки солодкої та мінеральної води, керамічні вироби, сухофрукти, заморожені овочі та цукерки. Також діяв магазин-мастерня "Перлінка".

Учасники ярмарку заздалегідь ретельно готувалися до ярмарку, що дало можливість продемонструвати найкращі результати. Учні вдало обрали торгову марку і вид товару, який презентували, розробили гарні каталоги, прайс-листи, договори, візитки, бейджики, рекламні ролики, електронні презентації, запрошення та інше.

Ярмарок відвідало багато гостей, яких реєструвала служба реєстрації гостей. Гостями були не лише адміністрація, викладачі та учні нашого училища, але й представники інших навчальних закладів, тор-

гових фірм, організацій. Усім сподобалося оформлення стендів, реклами, електронні презентації, фірмовий стиль, вміння учнів донести інформацію до споживача.

Компетентне незалежне журі у складі педагогічних працівників Джус М.В. та Бури О.П. оцінювали діловий стиль, спілкування, оформлення ярмаркових вітрин та оригінальність зустрічі клієнтів.

Одним із поважних гостей ярмарку був генеральний директор ТОВ "РОСЬ-К" Коробка М.В., який отримав позитивні враження та висловив свою думку: "Враження дуже позитивне, підготовка гарна і підхід кожного колективу дуже гарний...", "Високі професійні напрямки і вражаючі задуми", "Кожна фірма по-своєму особлива", "Вдало відібраний асортимент продукції", "Хочеться посидіти з Вами, відчути себе студентом, і хочеться разом з Вами попрацювати і, можливо, навіть здобути якусь практику..."

За гарно виконану роботу, новітні підходи та активну участь було висловлено подяку керівникам груп-учасників та їх активістам у підго-

тових фірм, організацій.

Кожному гостеві ярмарку надавався чек на суму 300 грн., на які можна було віртуально замовити і купити товар.

Відкриття ярмарку починалось з веселого танцю в українському стилі, який пробуджував весну.

Першим до відвідувачів звернувся директор навчального закладу Дмитрик О.Д., де підкреслив, що навчально-тренувальний ярмарок надає учням можливість показати себе, реалізувати свої задуми і фантазії. Завдяки таким заходам учні проявляють свої здібності.

На ярмарку учні проводили акції та розіграші, під час яких учасники отримували подарунки. Була проведена дегустація товарів, завдяки чому споживач міг обрати для себе найкращий вид даного товару.

Гості ярмарку були дуже вра-

товці, організації та проведенні ярмарку, вручено грамоти у різних номінаціях, присвоєних незалежним журі найкращим, найоригінальнішим, винахідливим, творчим та багатограним колективам.

Переможці були нагороджені дипломами і солодкими призами за I-III місця:

I місце отримав магазин "Перлінка", група №20, в якому містилося 3 відділи: молочний, ковбасний і хлібобулочний. У подарунок учні отримали торт з емблемою НТФ "Перлина Поділля".

II місце - ТОВ "Natur Foods", група №42, I підгрупа, які представляли різновид сухофруктів.

III місце - ТОВ "Пролісок", група №23, II підгрупа, які представляли солодощі від ВАТ "Вінницяхліб".

Проведення щорічного ярмарку відкриває перед учнями можливості ставити та реалізовувати нові ідеї, працювати у команді, проявляти лідерські здібності, а також виховує почуття відповідальності та формує естетичний смак та бачення.

Бахмат Тетяна, група №48

Розпочну з того, що кожен із нас слово "щастя" розуміє по-своєму. Наприклад, для деякого покурити, випити пива - це щастя. Але я вам хочу розповісти, що я розумію під словом "щастя" і що це означає для мене.

Для мене щастя, коли в моїх близьких людей все добре, коли мої друзі радіють. І, навіть, тоді, коли прокидаюсь з новими силами. Адже у нас є шанс на життя, а це щастя.

Моє щастя - це моя родина. Мої батьки, які радіють за мої перемоги, підтримують, коли якась поразка. А ще для мене велика радість - моя сестра. Пам'ятаю, як вона у своєму житті зробила перший крок. Для мене, була велика радість це побачити. Хоча кроки були невпевненими, але сильними. На прикладі цього я хочу сказати, що з самого малку ми робимо кроки. І, навіть, якщо у вас є мрія, може бути так, що залишиться лише крок до неї. Та може бути крок й до фатальної помилки у вашому житті. Для мене щастя, що мої батьки мені довіряють. Отже, для мене щастя - моя сім'я, без якої я не змогла б прожити.

А ще щастя - це кохати і бути коханою. Хіба не радість бачити свою другу половинку, ті закохані очі?! Хіба не радість почути всього три слова "Я тебе кохаю" - і на серці стає так спокійно. А коли бачиш кохану людину, як серце виривається назовні! А головне щастя - коли

це взаємно. Дивитись на людину, яка б віддала б усе, аби бути з тобою. А як прекрасно говорити самим слова кохання. А хіба не прекрасно потонути у обіймах коханого? І чекати зустрічі з ним кожної хвилини. Ще прекрасно, коли кохана людина тебе підтримує, розуміє. І виникає почуття захищеності. Особливо коли є довіра. Адже завоювати довіру важко, а втратити дуже легко.

Навіть для мене радість дивитись на перші промені сонця, які пробиваються через хмари, щоб принести тепло і світло. А як приємно дивитись на захід сонця, коли останні промені граються на хвилях ріки, а потім сонце ніби ховається за мальовничим лісом. Хіба це не щастя? А ви ніколи не придивлялись до сніжинок, що граційно опускаються на землю, приносячи радість дітворі і нам самим? Вони ніби танцюють. А на красивих, пухнастих вітях ялинки ліг, ніби ковдрою вкрив, сніг. А осінній пожовклий листок? Кожен листочок унікальний, ніби ми з вами, розфарбований чудовими фарбами. А зорі, місяць? Хіба це не радість? А дивитись на хвилі моря і останні промені сонця. І цей спокій, що дають тобі хвилі, вони спокійні, і твоя душа стане спокійна і чиста. І хочеться стояти там вічно, у спокої і милуватись заходом сонця. А літом легкий теплий дощ, що опускається краплинками на землю. Хіба не щастя бачити цю всю красу

ЩАСТЯ - ЦЕ...

природі?!

Я ще ціную своїх друзів, які підтримують мене. І коли радіють, сумують зі мною.

Для мене це щастя.

Навіть коли у них хороший

настрій чи проблеми, я буду з ними, а вони зі мною. На жаль, знайти справжнього друга важко. Для мене щастя, що я маю справжніх друзів.

Я ціную те, що маю. Озирніться навколо! Розкрийте очі - і побачите ту красу, що вас оточує. Цінуйте все, що маєте. Адже кожен день по своєму красивий. Потрібно цінувати кожен хвилину свого життя. Робити помилки, а головне вміти визнавати і виправляти їх. Ось, що для мене щастя. Сподіваюсь, що ви своє теж знайдете!

Нідзельська Жанна, група № 34

НАШОГО ЦВІТУ ПО ВСЬОМУ СВІТУ

"Усі заморські блага і всі багатства світу я віддав би за один заплаканий і захмарений день у себе на Батьківщині" - так сумував, буваючи за кордоном, великий бард Олександр Вертинський.

Хіба не проймають душу шемом ці слова?

Що може бути краще і миліше від рідного краю?!

На яких ще землях так щедро квітують мальви, паляхотять багрянні кетяги калини і посміхаються красуні у вишиванках?!

"Я раю кращого не знаю"..., - так оспівував Україну Великий Тарас Шевченко.

Багато наших співвітчизників так теж вважають, особливо коли доля заносить їх на чужину. І вони часто квілять, мов ті чайки, і, як журливі лелеки, мріють повернутися до рідного гніздечка.

Дуже часто українців женуть у чужі краї вітри лихоліть: голод, війна, переслідування, етнічний та релігійний розбрат, природні катаклізми, рабство і безправ'я.

До болю і сліз зворушлива сповідь героя твору Василя Стефаника "Камінний хрест". Образ хреста символізує долю чоловіка, який повністю присвятив себе непосильній праці на рідній землі, а тепер змушений її покидати, емігрувати до Канади.

Розорення західноукраїнських земель призвело до масової еміграції галичан за моря-океани у пошуках кращої долі. Перед від'їздом на чужину Штефан Дідух поставив у своєму полі камінний хрест, що й понині стоїть в селі Русів. А на хресті тому викарбував своє ім'я та ім'я своєї дружини.

У пошуках кращої долі масово їдуть галичани у далекі світи і тепер.

"Традиційно родинний і вихований у повазі до Бога захід України переживає чергову кризу - знецінення матері, а разом з рештою світу - і втрату родинного гніздечка. Тепер материнську любов діти вимірюють кількістю пересланих з-за кордону доларів і євро", - така сумна статистика сьогодення.

"Діти, я їду заради вас. Якщо ви мене підведете, я вам цього не прощу!" - це переважно

головний аргумент, який наводять батьки, коли на тривалий час їдуть з дому, аби заробити на навчання дитини чи на купівлю їй квартири.

На жаль, рідний поріг і святу криницю з цілющою водою покидають не лише західноукраїнці. Це стосується всієї України. В нашій країні вже виросло ціле покоління людей, батьки яких поневіряються за кордоном. Бо Україна не здатна забезпечити цих людей. 7 мільйонів українців є зараз поза межами рідної країни. Яка болюча цифра! Для них ненька - Україна стала, на жаль, мачухою, і вони знайшли прихисток на чужині.

Сьогодні Україну захлинає четверта міграційна хвиля. Три попередні хвилі охоплюють період з кінці ІХХ ст. і до періоду після другої світової війни.

Серед всіх видів міграції сьогодення особливе місце посідає трудова міграція. Світ переповнений українськими заробітчанами. Їх золоті працьовиті руки, покірний характер, невибагливість до умов проживання повністю влаштовують ситих зарубіжних роботодавців. Окрім того, це дешева робоча сила. На жаль, бувають прикрі випадки, коли люди повертаються додому з мізерними заробітками. Існує безліч трагічних випадків через нелегальне становище і незахищеність.

Недарма народна мудрість каже: "Там добре, де нас нема". Гірка доля спіткає багатьох мігрантів на чужині.

Так хочеться, аби Україна створила такі умови, щоб під її крила з-за океанів повернулися усі її діти-лелеки.

О.І. Сивак,

майстер виробничого навчання

МОВА - ДУША НАРОДУ

На земній кулі є близько трьох тисяч мов. Кожен народ розмовляє своєю мовою, створює наукові, культурні, мистецькі цінності. Нашою рідною мовою є мова п'ятдесятимільйонного українського народу, який прославив себе у боротьбі проти загарбників, що вдирались на його землі, намагалися поневолити людей.

Для нас рідна мова - це дорога спадщина, яка об'єднує в собі народну мудрість. Це наша гордість, бо все, що створено нею, увійшло в скарбницю загальнолюдської культури.

Без мови ми не зможемо називати себе нацією слова. Бо входимо в життя з рідною мовою, з нею стійко переживаємо всі суспільні негаразди й радість пізнання нового. Обов'язок кожного з нас - берегти дорогоцінний скарб рідної мови, її запашні барви слова, шліфувати та збагачувати їх, щоб передати прийдешнім поколінням спадщину, гідну нашої доби.

Пишаюся тим, що я українець. Люблю й ціную свою рідну мову, але чітко усвідомлюю, що цього замало. Треба робити все для її піднесення.

Круць Н.,
група №23

ЗАПОВІДІ МАТЕРІ ТЕРЕЗИ

1. Так, люди непослідовні, нерозумні й егоїстичні. І все ж люби їх!
 2. Якщо ти робиш добро, люди звинуватять тебе в потаємній корисливості і себелюбстві. І все ж, твори добро!
 3. Якщо тебе супроводжує успіх, ти наживаєш уявних і справжніх ворогів. І все ж добивайся успіху!
 4. Добро, зроблене тобою, завтра забудуть. І все ж твори добро!
 5. Щирість і відкритість зроблять тебе уразливим. І все ж, будь щирим і відкритим!
 6. Те, що ти будував роками, може зруйнуватись в одну мить. І все ж будуй!
 7. Люди потребують допомоги, але вони ж стануть дорікати тобі за неї. І все ж, допомагай людям!
 8. Віддай світу найкраще, що маєш, і натомість одержиш жорсткий удар. І все ж, віддай світу найкраще, що в тебе є!
- Бути добрим - це забути про себе самого, щоб думати за інших.
Бути добрим - це пробачати, пам'ятаючи, що слабкість людська є сильніша від злості.
Бути добрим - це мати милосердя для слабкості інших людей і пам'ятати, що ми не є кращими від інших, навіть в їхніх ситуаціях ми були б, може, ще гірші.
Бути добрим - це закрити очі на прояви невдячності.
Бути добрим - це давати навіть тоді, коли нічого не отримуємо, посміхаючись до тих, які нас не розуміють, навіть недооцінюючи нашої доброти.
Бути добрим - це погодись на те, що чим більше будемо давати, тим більше від нас будуть очікувати.

Запам'ятай!!!

Крик - народжує грубість;
Обман - народжує недовір'я;
Посмішка - розтоплює лід;
Прощення - приносить полегшення;
Турбота - наповнює життя змістом;
Посієш бажання - пожнеш вчинок;
Посієш вчинок - пожнеш звичку;
Посієш звичку - пожнеш характер;
Посієш характер - пожнеш долю!

Посмішка : нічого не коштує, але багато дає.

Вона збагачує тих, хто її отримує, збіднює при цьому тих, хто її дарує. Вона триває мить, а в пам'яті залишається інко-ли назавжди. Ніхто не багатий настільки, щоб обійтись без неї; і немає такого бідняка, який не став би від неї багатше. Вона створює щастя в бу-динку, породжує атмосферу доброзичливості і служить паролем для друзів.

Вона - натхнення для утомлених, денне світло для тих, хто занепав духом, сонячний промінь для засмучених, а також краща протитрута від неприємностей. Її не можна купити, не можна випросити, не можна позичити, не можна вкрати, оскільки вона сама по собі ні на що не годиться, поки її не віддали.

Поважавай кожну людину. Будь чуйним до іншого. Думай добре про всіх - погано не думай ні про кого. Намагайся навіть у найгіршому побачити щось добре. Стався до всіх доброзичливо - не говори про ближнього погано. Попроси пробачення, якщо образиш словом...

Говори з кожним на мові любові. Не підвищуй голосу. Не ображай. Не будь причиною сліз. Заспокоюй і будь добрим. Прощай все і всім. Не тримай у серці образ. Завжди роби перший крок до примирення, завжди дій на користь ближньому. Роби добро кожному - так, як хочеш, щоб робили тобі. Думай не про те, що тобі хтось винен, а що ти перед іншими у боргу.

Співстраждай на ділі. Завжди поспішай з втіхою, допомогою. Щирим співчуттям.

Працюй добросовісно, адже плодами твоєї праці користуються інші. Так само як і ти користуєшся працею інших. Ділися з ближнім.

Слідкуй за своєю мовою. Завжди говори менше, ніж думаєш. Виробляй в собі звичку говорити м'яким спокійним голосом. Те, як ти спілкуєшся, дає більший ефект ніж те, що ти говориш.

Думай раніше, ніж дати обіцянку, аби після її не порушувати. Дотримуйся свого слова за будь-яких обставин.

Будь чуйними до почуттів інших. Негідно насміхатися і розповсюджувати плітки. Вони можуть повернутись на тебе, коли найменше очікуєш.

Не хвали себе, але хвали інших. Нехай тебе похвалять хтось інший. Візьми за правило гарно відгукуватись про людей.

Всі справи намагайся робити із задоволенням і насолодою. Цікався іншими, працею та самопочуттям. Завжди радій з тими, хто сміється і сумуй з тими, хто плаче. Дій так, аби люди, з якими ти спілкуєшся, відчули, що вони потрібні і шановані. Вислухай те, що вони хочуть сказати.

Вчись, працюй. Будь терплячим, залишайся спокійними і отримай свою нагороду...

Бондарук МВ, викладач математики

З ДОБРОМ У СЕРЦІ...

Що таке добро? Як його творити? Що ми зробили, щоб із впевненістю сказати, що це - добро...?

Нещодавно ми почули історію про одного хлопця, вінничанина - Олега, який дуже хворий і потребує негайної допомоги. Лікарі декілька років тому неправильно поставили діагноз, а тим часом він згасав. Сьогодні Олег майже не рухається, кожен рух викликає неймовірні страждання, але він мужньо все витримує. Нещодавно він ще навчався у медичному, будував плани... Врятувати Олегові життя можливо, лікарі німецької клініки згодні його прооперувати, і як завжди питання стоїть у сумі, яка для його мами є нереальною - 30 тис. євро.

Коли ми це все почули, захотіли допомогти Олегу, а коли його відвідали (за дивним збігом в нього був день народження - 24 роки) вирішили розповісти про нього в нашому училищі. Багато наших студентів відгукнулися на наш заклик. Дуже приємно було побачити в їх очах співчуття і бажання допомогти.

Від імені Олега і його мами ми хотіли би подякувати всім, хто не залишився байдужим. Висловити окрему подяку групам № 14, 29, 19, 27, 45, 4, 41, 27, 35, 47, 23, 42, 48, 17, 28,1.

Що таке добро? Добро - це прагнення і щире бажання допомогти, не має значення чи це буде добре слово, добра справа, головне, щоб це було від серця, з любов'ю. Добро - це те, що дає людині можливість любити ближнього, любити свою країну, любити самого себе, бути людиною.

Мазуренко Аніта, Мосур Альона, група № 14

Скільки в людині доброти - стільки в ній і життя.

Емерсон У.

Зі всіх чеснот і достоїнств душі найбільша гідність - доброта.

Бекон Ф.

Доброта - якість, надлишок якої не шкодить.

Голсуорсі Д.

Великі люди здатні на велику доброту.

Сервантес

Доброта - це єдине вбрання, яке ніколи не псується.

Торо Г.

Раз добром нагріте серце - вік не охолоне.

Шевченко Т.

Ми не стільки любимо людей за те добро, яке вони нам зробили, як за добро, яке ми їм зробили.

Лауренс Стерн

Щоб повірити в добро, треба почати робити його.

Лев Толстой

Добро існує там, де його постійно творять.

Владислав Гжещик

Добро по вказівці - не добро.

Іван Тургенев

Добро повинно бути з кулаками - якщо в нього не має більш сучасної зброї.

Валерій Сergyоін

Коли добро безсиле, воно - зло.

Оскар Уайльд

Люди завжди дурні, поки їх не примусить до добра необхідність.

Нікколо Макіавеллі

Ми добре пам'ятаємо добрі справи, особливо свої власні.

ПОГЛЯД НА ДОБРО РІЗНИХ СВІТОВИХ РЕЛІГІЙ

Християнство: "Чини з іншими так, як хочеш, щоб чинили з тобою".

Буддизм: "Не роби іншим того, що сам вважаєш злом".

Індуїзм: "Не роби іншим того, що завдавало болю тобі".

Іудаїзм: "Що ненависне тобі, не роби іншому".

Даосизм: "Вважай прибуток

ближнього твого своїм прибутком, а його втрату - своєю втратою".

Іслам: "Бажай ближньому своєму того, що бажав собі".

Всі ці принципи практично тотожні. Тож, як бачимо, люди різних віросповідань мають рівнозначну уяву про добро. Дотримуючись цих настанов, ми зможемо жити в добрій згоді між собою. Ми добре пам'ятаємо добрі справи, особливо свої власні.

Т. П. Миронович, вчитель історії

МОЄ ЗАХОПЛЕННЯ - ВОЛЕЙБОЛ

У кожної людини у житті є своє захоплення, якому можна приділяти дуже багато уваги та часу. Так і у мене є своє захоплення - це волейбол.

Ще у школі побачивши гру у волейбол, я загорілась бажанням теж навчитися грати. Та там я не мала можливості займатись цим видом спорту. І ось я в училищі! Ознайомившись із новим навчальним закладом, я почала дізнаватись про тренування, які проводилися в позаурочний час. Перші спроби у волейбол були не зовсім вдалим, проте я не опустила рук, бажання навчитися було сильнішим.

Так і сталося. За допомогою наполегливості та зусиль тренера у мене є певні позитивні результати.

Тепер я є членом команди, чому безумовно рада. Ми часто їздимо у інші навчальні заклади, щоб позмагатися з ними під час товариських зустрічей.

Щороку проводяться змагання, до яких ми наполегливо готуємось.

Я ще жодного разу не пожалкувала про те, що замість прогулянки з друзями я відвідую тренування.

Особисто від себе хочу подякувати за розуміння, підтримку, та іноді поради нашого тренера Петелька В.В. Він до кожного з нас ставиться з розумінням та повагою. Навчає та робить зауваження, завдяки яким ми розуміємо свої помилки та докладаємо зусиль, щоб більш не допускати їх.

Шановні першокурсники! У нашому училищі працюють безліч гуртків та спортивних секцій, приходьте, не марнуйте час дарма. А особисто моя порада - обирайте волейбол!

Оранська Марія, група №23

Я навчаюся в нашому училищі лише один рік. Але за цей рік сталося багато змін у моєму житті.

Я записалася у гурток з волейболу. Там знайшла багато друзів, які також у захваті від цього популярного на сьогодні виду спорту. Адже, щоб пограти у волейбол, не потрібно спеціального інвентаря, потрібен лише м'яч та бажання грати. У гуртку ми можемо займатися улюбленою справою, ділитися різними новинами, проводити свій час радісно та з користю для себе.

Приєднуйтеся до нас! Будемо раді вас бачити у нас в спортзалі.

Наші заняття проводяться двічі на тиждень, у вівторок та четвер.

Мельник Тетяна, група №41

Я займаюсь волейболом вже три роки. Мені цей вид спорту дуже подобається тим, що він дуже зближує та здружує людей. Адже це командна гра і її девіз: "Один за всіх - і всі за одного". За три роки в училищі на тренуваннях я досягла деяких успіхів, стала впевненішою в собі, більш фізично сильною. Тут я знайшла багато друзів та однодумців.

Наша команда бере участь в різноманітних змаганнях і я її капітан. Заходиш в зал, бачиш різних людей, інші команди, які теж хочуть перемогти. Коли виходиш на майданчик, аж мурашки по шкірі, так перехоплює дух від вражень.

Волейбол - це справді гра мільйонів.

Сторожук Наталія, група №15

ЧЕРГОВИЙ СПОРТИВНИЙ УСПІХ

"Гра забувається, результати залишаються"

В.О Лобановський

Футбол - один із найпопулярніших видів спорту як для хлопців, так і останнім часом для дівчат. Доброю щорічною традицією стали змагання з міні-футболу серед дівчат, в яких брали участь представниці 12 команд ПТНЗ Вінницької області.

Наш навчальний заклад представляла команда дівчат, до складу якої входять Бабак Наталія гр№48, Нікітюк Вікторія гр.№17, Смулка Альона гр. №47, Задорожна Марина гр№14, Гуцал Наталія гр№14, Дугіна Ольга гр№14, Скочко Марія гр.№1, Чепурна Христина гр.№40, Денисевич Антоніна гр№ 41, Боднар Алла гр.№41. Тренує команду вчитель фізичної культури Моргун Роман Володимирович.

Цьогорічні змагання з міні-футболу завершилися для нашої команди впевненою перемогою. Наші відчуття, коли ми зрозуміли, що перемогли, описати дуже важко. Це просто нереально, адже це потрібно пережити. Ми були вражені футбольними матчами, які були напруженими та азартними. Було зіграно 4 гри. Спочатку ми стали кращими в своїй групі, здобувши перемогу над командами Вищого художнього професійно-технічного училища № 5, Браїлівського професійного ліцею, Вінницького професійного ліцею сфери послуг, далі перемога у півфіналі над командою Вінницького ПТУ №15. У фіналі нашими суперниками стала команда дівчат ЦПТО-1, з якою в основний час гра закінчилася в нічию, тому пробивались післяматчеві пенальті, які краще виконали наші гравці, що й привело нас до перемоги. Загалом ми безмежно раді, що здобули цю перемогу. Для цього ми багато та наполегливо тренувалися.

Зупинятися на досягнутому не збираємося, адже в планах ще не одна перемога. Щороку наша команда поповнюється новими гравцями, які вступають до нашого навчального закладу. Ця перемога-лише сходинок, яка підняла нас на ще вищий рівень, а таких сходиночок ми плануємо здолати чимало.

Користуючись нагодою хочу привітати з перемогою учасників нашої футбольної команди, тренера та побажати усім подальших перемог.

Мені б дуже хотілося б, щоб спорт в нашому училищі жив і розвивався, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

*Бабак Наталія,
група №48*

Розкажи

КОЛОНКА ТАЛАНТІВ

ЯК

WEB - ДИЗАЙНЕР

Привіт! Сподіваюсь, моя стаття з бісероплетіння сподобалась вам і була корисною, для тих, кого це зацікавило.

А сьогодні я розповім про надзвичайно талановитого учня нашого училища, який привернув мою увагу незвичайністю свого захоплення і наполегливістю у досяганні успіху. Не буду вихваляти його, думаю кожен матиме власне враження, після того, як дізнається про нього.

Кожен долає сірі будні по-своєму: хтось слухає музику, хтось пише вірші, хтось вирушає в подорож, а хтось займається ще незвичним для простих людей веб-дизайном. Це досить складне заняття, яке вимагає від дизайнера тонкого естетичного смаку і відчуття міри. Досить важко зробити так, щоб кожна деталь гармонійно поєднувалась з попередньою і утворювала закінчену і зрозумілу ідею. Дізнатись більше про мистецтво створення сайтів, думаю, буде корисно будь-кому. Можливо, хтось має бажання створювати веб-сторінки, а ця стаття надасть впевненості в своїх силах.

Взагалі поняття "веб-дизайн" з'явилося не так давно і означає галузь веб-розробки, завданням якої є проектування призначених для користувача веб-інтерфейсів для сайтів. Потреба у створенні цікавих, яскравих і відвідуваних сайтів виникла із розвитком Інтернету, адже кількість користувачів зростала, щоб привабити відвідувачів, необхідно було створювати сайти, які б їх зацікавили. Саме цим і займаються веб-дизайнери

Нашому училищу пощастило: на третьому курсі у групі № 6 навчається учень, для якого веб-дизайн став важливою частиною життя, - це Снідевич Андрій.

Мені випала унікальна можливість поспілкуватися з ним і довідатись більше про його захоплення. Маю зауважити, що Андрій - не звичайний розробник сайтів, який займається цим лише заради задоволення або як хобі. Він є переможцем конкурсу з веб-дизайну, який проводився серед учнів вищих навчальних закладів міста Вінниці. Його роботи визнані, як високопрофесійні, ґрунтовні і якісні. Думаю, познайомившись із його творчістю, кожен із впевненістю скаже, що він справедливо зайняв призове місце. Це ви можете зробити, завітавши на його сайти...

<http://mcfire.vn.ua/>
<http://new-business.com.ua/>
<http://inside.vn.ua>

Давайте, поспілкуємося з Андрієм.

- Андрію, коли ти почав займатись веб-дизайном?

- Якщо бути відвертим, то займаюсь веб-дизайном я почав ще із школи, саме в той момент, коли друзі не розуміли, про що йде мова, і саме тоді, коли створення веб-сай-

ту не викликало ніякої зацікавленості з боку моїх однокласників. Мої заняття починались із елементарних понять про створення веб-сайтів та вузлів.

Тоді, коли я ще тільки почав освоювати елементарні розмітки тексту HTML, я вже мав деяке уявлення про створення сайтів. Спочатку я створював дуже примітивні сайти, з анімаціями та звуковим супроводом. Тоді, звісно, мови про таке поняття, як веб-дизайн, бути не могло, адже елементи на веб-сторінці були розкидані, і це все більше нагадувало безлад на столі, аніж повноцінний веб-сайт.

Але все ж мій перший сайт із зовнішньою адресою, моя перша гордість, був створений на безкоштовному хостингу відомого пошукового робота www.yandex.ru, що і зараз існує www.narod.ru.

Саме цей перший сайт являв собою табличку, яка містила меню та фоновий малюнок - крутезну тачку з блискучими дзеркалами та тонованими вікнами. Ось це було щось! Я був дуже радий, коли вперше зміг похизуватись своїм власним сайтом із повноцінною адресою www.andreydepp.narod.ru, але вже потім я змінив адресу сайту на ось цю: www.regaros.narod.ru. Цей сайт і досі існує, ви можете зайти і подивитись на одне із моїх перших творінь.

- Як ти удосконалював свої навички?

- Я навчався в школі і паралельно просиджував годинами в мережі Інтернет та горів бажанням удосконалити свої навички та створити свій власний повноцінний, а, головне, відвідуваний сайт. Моя історія створення сайтів дуже велика, щоб вийти на більш вищий рівень, мені довелося створити не один десяток сайтів. І просидіти не один день у пошуках нового.

- Як вплинув вступ до "ВМВГУ" на твій творчий розвиток?

- Вже до випуску зі школи я мав деякі навички створення веб-сайтів. Але вступ до ВМВГУ остаточно перевернув моє враження про ІТ. На мою думку, стався найголовніший та найбажаніший момент в житті. Вперше за всі ці роки, мої знання та навички оцінили. Передати це відчуття я не можу, оскільки ви повинні відчути його самі. Робити те, що обов'язково буде оцінене, набагато цікавіше, аніж робити щось лише для того, щоб колись про це згадати. Це вислів вже став девізом моєї праці. Вже в перші дні навчання на першому курсі у нашій групі прозвучало запитання: "Хто має навички роботи з HTML?". Саме в той момент і почалась моя перша праця над веб-сайтами, яка була оцінена.

Вже ближче до середини першого курсу мене підкорила ідея створити власний сайт, з повноцінною адресою. Сайт не для того, щоб мати прибуток і розвивати електронну комерцію, а сайт для того, щоб допомогти людям знайти потрібне. Саме в той час мені довелося зіткнутися з таким поняттям

як CMS та з таким глобальним поняттям як PHP.

- Твої перші повноцінні сайти, які вони?

- Мої перші повноцінні сайти - це ті, до повноцінності яких входила купівля хостингу (Відведене місце для сайту) та домену (Зовнішньої адреси сайту). На платних хостингах сайти були вже далеко не тими, які я створював на початку вивчення веб-дизайну. Їхній вміст та структура нагадували ті самі професійні веб-ресурси.

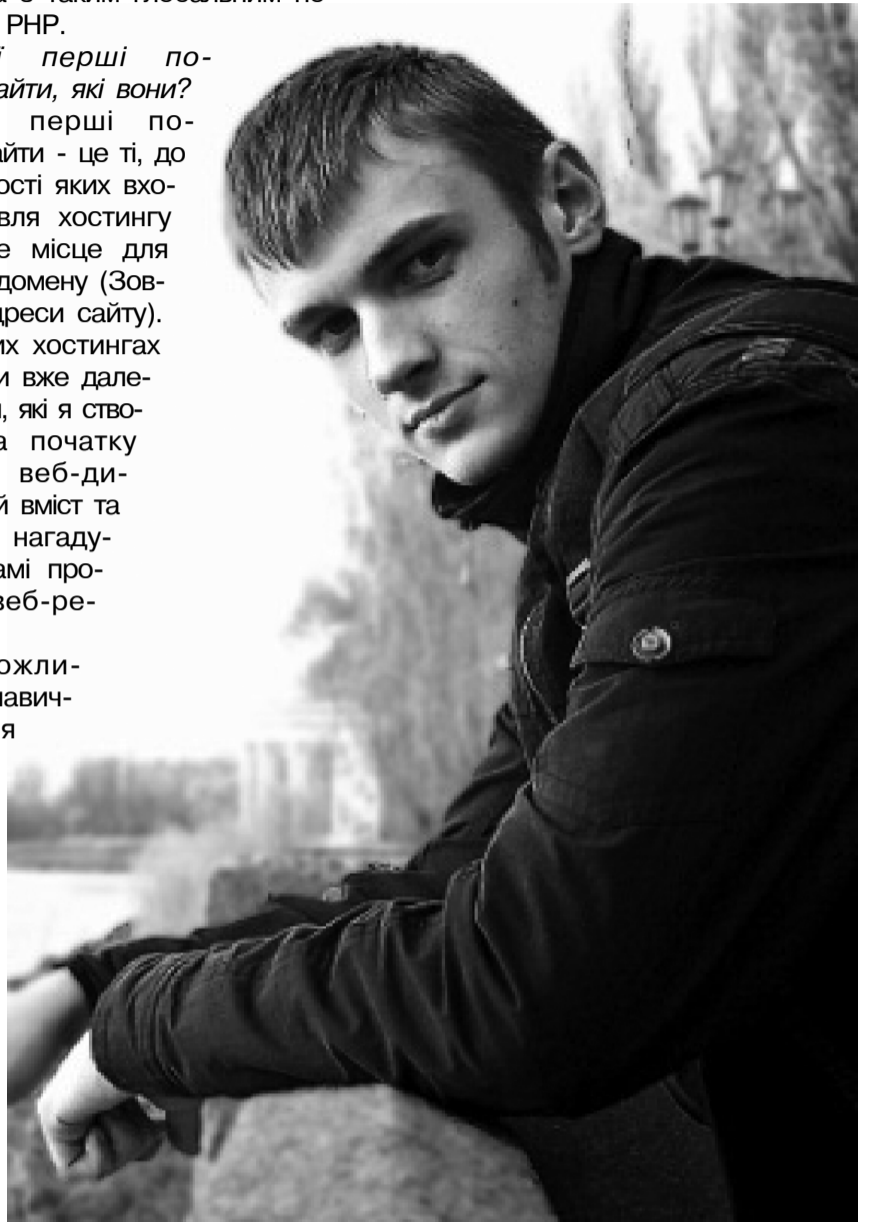
Мої можливості та навички щодня

росли, мої сайти зміювались. Я створював все нові та нові ресурси, вивчав все нові шляхи створення та транспортування, зацікавлення користувачів мережі Інтернет. Під кінець першого курсу я почав створення свого Мультимедійного порталу. Цією ідеєю я займався все літо. Я шукав нові шляхи створення, нові шляхи наповнення, і почав конкретно займатись своїм ресурсом. Вже невдовзі мені повідомили про конкурс веб-дизайну, і я вирішив оцінити свої можливості і дати можливість оцінити мої навички іншим.

- Що б ти порадив початківцям у веб-дизайні?

- Щодо тих, хто має бажання займатись веб-дизайном, я пораджу мати більше наполегливості, і бути безстрашним перед дослідженням чогось нового. Всі перші місця - ваші. І пам'ятайте, що ваші зусилля обов'язково будуть оцінені. Успіхів вам!

Андрій має багато однокласників серед учнів училища, завжди відкритий до співпраці і радий допомогти. Вже на сьогоднішній день у нього є декілька учнів, які прагнуть навчитись створювати самостійно веб-сторінки, він пояснює тонкощі роботи з сайтами, правила оформлення і наповнення сторінки. Якщо хтось має бажання створити веб-сайт, ви можете сміливо звертатись до Андрія за консультацією з питань, що вас цікав-

лять, він радо допоможе у їх вирішенні.

Сподіваюсь, Андрій не покине своє заняття. Бажаю йому завжди свіжих та оригінальних ідей. Я гадаю, кожен новий сайт буде кращим за попередній і матиме надзвичайно велику армію прихильників. Упевненості в цьому мені надають вже створені ним веб-сторінки. Високий рівень професійності і охайності просто не дозволить йому робити свою роботу погано. Успіхів тобі, Андрію, і натхнення!

Мельничук Ірина,

СВЯТА ВЕСНЯНОГО ЦИКЛУ ТРАВЕНЬ

Виганяючи з двору корову, стелили перед воротами червону крайку і слідували: якщо корова не зачіпала крайку ногами, протягом року не хворітиме і її не зачеплять вовки-розбійники.

Микола Маркевич записав на Прилуччині цілу низку народних обрядів, пов'язаних з днем Святого Юрія: "... в

усіх селах тоді бувають виходи "на жита" з водосвяттям; сходи хліба окроплюють святою водою. Збирають росу й змочують нею очі, у кого вони болять, а також і інші хворі частини тіла; окроплюють нею домашню птицю. Якщо ворона зможе у цей день схватися в житі, сподіваються на врожай. На Георгія починає співати соловей, він співає доки ячмінь почне колоситись. Якщо зозуля співає до Георгія, а дерева ще не розпустились, буде тяжкий рік для народу, люди будуть хворіти і буде падіж на худобу. Хто вперше почувши зозулю буде мати з собою гроші, у того протягом цілого року не будуть вони переводитись. І тому після Світлого Празника завіязували в сорочку гріш, отже, мали завжди з собою гроші".

13 травня. Якова (Святого апостола Іакова)

До Якова пасли худобу на полях, тому й казали: "На Якова трава ніякова". Якщо у цей день буде теплий вечір і тиха зоряна ніч - буде гарне сухе літо, тепле й сонячне.

14 травня. Яреми (Святого пророка Іеремії)

Колись говорили, що на Яремин день і лінєвий виходить в поле. Коли на Ярему день погожий, то й у жнива буде сонячно, а коли негода - буде сувора зима. Господар, який сів у цей день, не давав у позику ні грошей, ні зерна, ні шматка хліба, бо не вродить гарний хліб на його полі того року.

15 травня. Бориса і Гліба

Святих Бориса і Гліба в народі чомусь вважали хліборобами, сівачами, тому й намагалися у цей день відсіятись. На Бориса і Гліба соловейко співав день і ніч, не вгаючи, а в народі говорили: "Соловей співає, доки ячмінь колосу не має, а з'явиться колос - пропав голос".

18 травня. Ярини (Великомучениці Ірини)

За народним календарем - Ярини-розсадниці. На Ярини господині починали висаджувати розсаду капусти на городах, бо вже стає посправжньому тепло - "Прийшли Ярини - не закривай сніг".

19 травня. Йови

Або ще як казали - Йови-огірочника, чи "огірковий день". Сіяли огірки, квасолі, горох, боби. Вважалося, що коли вранці роса, а вдень ясна погода - буде добрий врожай городини.

21 травня. Івана (Святого апостола і євангеліста Іоана Богослова)

В народі це свято називали Івана Пшеничного. Добрі господині випікали

пиріжки з печінкою, картоплею, капустою, квасолею, сушеними грушами, калиною і щедро пригощали ними жебраків, богомольців, що йшли на прощу і взагалі подорожніх.

22 травня. Миколи-весняного (Перенесення мощей Святого Миколая Чудотворця)

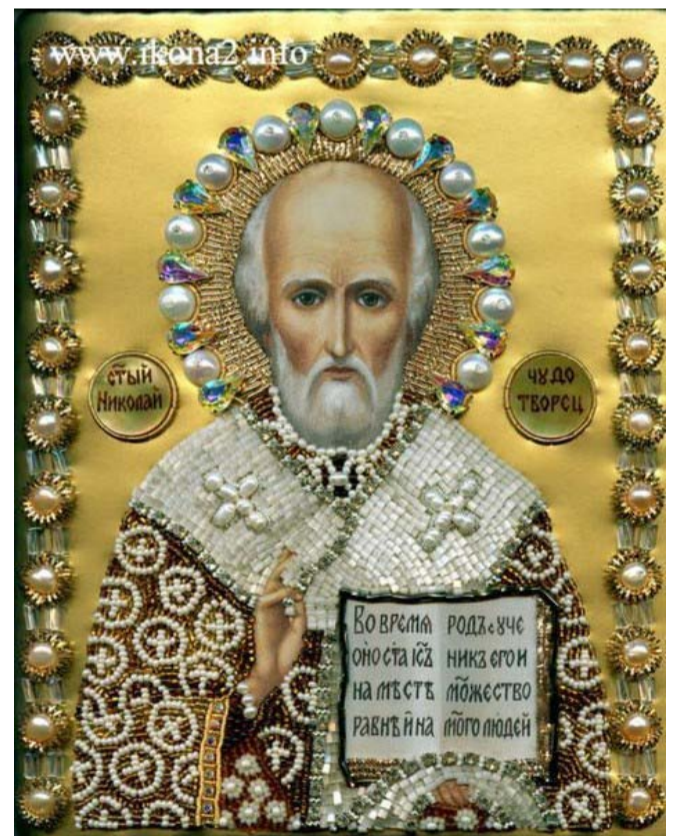
Микола Чудотворець - один із найпопулярніших в народі православних святих, але його, як правило, на весні не святкували, бо віддавали перевагу Миколі-зимньому (19 грудня). З давніх часів збереглися народні прислів'я:

До Миколи не буде тепла ніколи.

Як не побачиш до Миколи колосу, то буде плачу й голосу.

23 травня. Симона Зілоту (Святого апостола Симона)

На Зілоту знахарки збирали лікарські трави, бо тоді вони мали найбільшу силу. Зілля заготовляли до сходу сонця. Відшукавши потрібну рослину, жінка повертала обличчя на схід, хрестилася й читала потрібну молитву, а потім повер-

нувшись на захід, виривала облюбване зілля й примовляла: "Мати Божа ходила, зілля родила й поливала - нам на поміч давала". На Зілоту годували корів жовтими квітками й травою, щоб молоко й масло було жовтим. Зібране у цей день масло вважалося чудодійним і його зберігали для дітей.

24 травня. Мокія-мокрого

Якщо на Мокія мокро, дощ чи туман - все літо буде дощовим і мокрим, а за все літо повинно було бути сорок дощових днів. А ще Мокія вважали володарем грому і тому намагалися задобрити його молитвами, щоб не нашкодів.

Матеріал підготувала Ластівка І.В., майстер виробничого навчання

Травень - вінець весни, найпрекраснішої пори року. Його здавна люблять в народі, бо в травні все росте, все тягнеться до сонця. Квітують немов облиті молоком сади, зеленіє земля, ліси й гаї наповнюються пташиним співом і гомоном. Природа повстає у всій своїй чарівній красі - увесь світ довкола немов святкує свою вічну молодість, своє вічне оновлення.

З давніх часів місяць цей носив назву - май... Її вживали наші пращури - русичі, вона зафіксована в літописних пам'ятках ще в XII столітті. Всі наші письменники-класики, від Тараса Шевченка до Михайла Коцюбинського вживали виключно цю назву - май. Нова назва - травень, з'явилась уже потім, згодом і прижилася. Ймовірно, що назва "май" походить від імені давньоримської богині весни Майї - доньки Фавна, покровителя гір, лісів і луків, захисника худоби.

На травень припадає чимало народних свят, обрядів, пов'язаних із поетичним обожнюванням природи і відомих з найдавніших часів. І все це наше, рідне, не видумане знічев'я, не нав'язане кимось, якимись злими силами. А які напрочуд веселі й гарні, а іноді навіть таємничі й казкові, були наші свята! Про це промовисто говорять самі назви: русалчине свято, веснянки, гаївки, збирання роси.

Травень ще називали солов'їною порою. Свого улюбленця солов'я люди завжди з нетерпінням чекали. Говорили, що він почне співати, коли нап'ється роси з березового листочка. І тоді його мелодійним і урочистим співом наповниться все довкола. І від його співу добрішають і всміхаються люди, привітніше ставляться одне до одного, легше стає на душі навіть у великій скруті. А там скоро й зозуля обізветься, почне лічити літа. В цю ж пору в лісі, крізь руде торішне листя пробивається і квітне білосніжними дзвіночками чарівна, запашна конвалія, а на чистому плесі річки, серед зеленого латаття розквітає розкішна біла лілея.

2 травня. Івана Старопечерника (Преподобного Іоана)

Колись у цей день дівчата й молодіці виносили до ставків і річок сувої на-тканого за зиму полотна, замочували їх у воді, збивали прачами і висушували білили під яскравим парким сонцем, час від часу скроплюючи водою. Розпочинали цю роботу саме на Івана.

5 травня. Луки-весняного (Святого апостола Луки)

До Луки часто на селі вже ледве дотягували, кінчалися запаси хліба і ставало все більше голодно. Тому й говорили: "Дочекалися Луки: ні хліба, ні муки". У цей день господині садили на городах цибулю.

6 травня. Юрія або Георгія (Святого Георгія Побідоносця)

Святий Юрій вважався покровителем пастухів і захисником худоби, особливо корів. У цей день виганяли худобу на пасовисько.

У БЕРЕЗНІ ТА КВІТНІ СВЯТКУЮТЬ СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ:

Атаманенко Дмитро Іванович;
Черниш Тамара Миколаївна;
Омелянська Ольга Василівна;
Козачок Алла Василівна;
Ткаченко Світлана Іванівна;
Примчук Оксана Іванівна;
Бура Олена Петрівна;
Грибик Тетяна Андріївна;
Корженко Світлана Гаврилівна;
Грабенко Олексій Анатолійович;
Миронюк Богдан Володимирович;
Бура Олександр Миколайович;
Воронюк Олексій Миколайович;
Зелінська Ганна Василівна;
Драчук Наталія Валентинівна;

Моргун Роман Володимирович;
Мазур Раїса Анатоліївна;
Фурман Дмитро Юрійович;
Кандибальський Андрій Васильович;
Петелько Володимир Васильович;
Ткачук Ганна Едуардівна;
Щербанюк Лариса Олександрівна;
Шафорост Тетяна Миколаївна;
Стець Ірина Іванівна;
Колесник Наталія Анатоліївна;
Гризанюк Тетяна Миколаївна;
Якимчук Наталія Арсентіївна;
Казанцева Ірина Анатоліївна;
Мариніч Світлана Григорівна.

Ми хочемо вас привітати
У цей святковий день
Тепла і сонечка побажати
І щоб радісно вам було кожен день!
Бажаємо здоров'я, добра, довголіття,
Хай вистачить щастя на ціле століття!
Хай скрізь буде лад - на роботі, в сім'ї,
І радість на серці, і хліб на столі.
Хай сміхом й веселістю повниться хата,
Родина хай буде здорова й багата!
І мрій, і бажань, і наснаги творити,
Щоб серцю хотілося жити й любити!
Хай учні шанують, повагу дарують,
Злагода й мир у житті хай панують!
Із Днем народження!

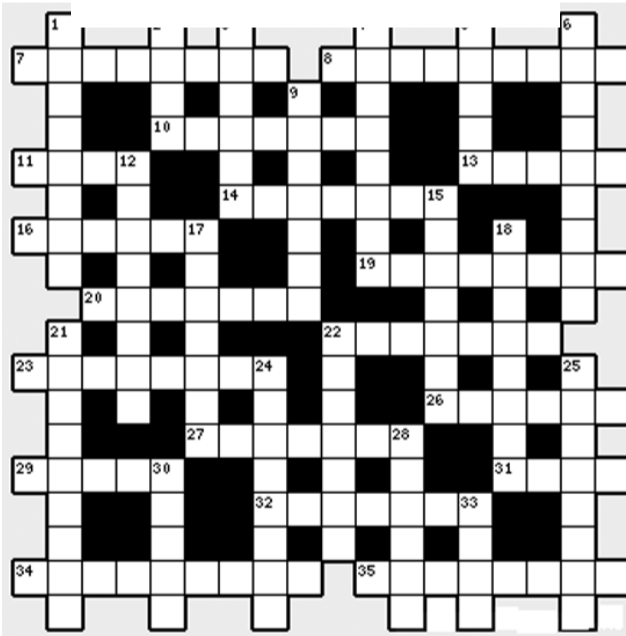
По горизонтали:

7. Бедняга, неудачник. 8. Вызванный для дачи показаний суда. 10. Вкусно готовит. 11. Высокая башня с сигнальными огнями на берегу моря. 13. Аукцион. 14. США. 16. Военское звание лиц, добровольно проходящих службу сверх установленного срока на флоте. 19. Любитель покопаться в прошлом. 20. Среди творений Рембрандта есть и "..., исцеляющий больных". 22. Мороженое и город во Франции, где его впервые приготовили. 23. Американский бальный танец. 26. Тиран. 27. Помещение в избе. 29. Устройство, преобразующее цифровые сигналы от компьютера в сигналы для передачи по телефонным линиям и обратно. 31. Цель путешествия Ясона и аргонавтов. 32. Цветок (у японцев - знак молчаливой чистоты и радости). 34. Вещество, являющееся химическим реактивом. 35. Радиоактивное излучение.

По вертикали:

1. Богослужение, во время которого совершается таинство брака. 2. Автор поэмы "Двенадцать". 3. Лист хвойного дерева. 4. Часть жилого дома с отдельным входом. 5. Укрепление, предназначенное для круговой обороны. 6. Крокодил. 9. Инти - инти - ..., выходи на букву «эс». 12. Лечебная многослойная повязка из марли, ваты, бумаги или водонепроницаемой пленки. 15. Выдающийся древнегреческий ученый, математик, механик, инженер и физик, известный нам, прежде всего, своим трудом "О плавающих телах". 17. Крупное непарнокопытное млекопитающее южных стран. 18. Народный, военный ... (политрук). 21. Вырез у платья, кофты и т.п. 22. Деревянная дощечка для смешивания красок. 24. "Хрустальная ..." (высшая театральная премия Москвы) 25. Состояние человека в здравом уме, способность адекватно отражать явления действительности. 28. Придание крашеной или набивной материи более яркого или особого оттенка. 30. Быстроменяющийся макияж лицемера. 33. Устройство для стока жидкости.

Кросворд

Відповіді на кросворд у попередньому номері

ІНТЕРНЕТ-ДОЗВІЛЛЯ

працює з 15⁰⁰ до 19⁰⁰ години

Понеділок: 218, 217 лабораторії

Вівторок: 224 лабораторія

Середа: 217, 228 лабораторії

Четвер: 224, 228 лабораторії

П'ятниця: 219, 220 лабораторії

Абітурієнт - 2011

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпин-

но йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінюючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

Від редактора
"Молодіжного вісника"

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль у номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшло до 100 найкращих ПТНЗ України.

2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок.

2010 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок; Почесне звання "Лауреат конкурсу" та золота медаль у номінації "Інновації у співпраці підприємств з навчальними закладами" виставки "Інноватика в освіті України".

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".

7. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник".

8. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

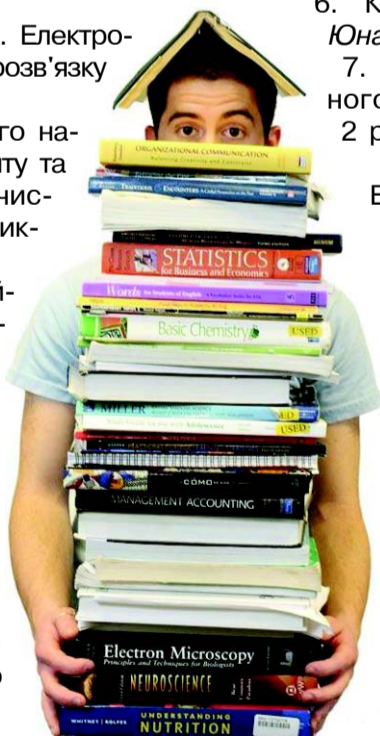
Дівчата

10. "Оператор телекомунікаційних послуг".

11. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

12. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".

13. "Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку".

НА БАЗІ 11 КЛАСІВ

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. "Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор телекомунікаційних послуг". (Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

3. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". (Термін навчання - 1,5 роки)
5. "Агент з постачання".
6. "Кухар. Кондитер".

Юнаки

7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". (Термін навчання - 2 роки)

8. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник". (Термін навчання - 2 роки)

9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин". (Термін навчання - 1,5 роки)

НА ІІІ СТУПІНЬ НАВЧАННЯ

Спеціальність "Комерційна діяльність" на базі робітничої професії «Агент з постачання», з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

Термін навчання 1 рік 5 місяців

ПІД ЧАС НАВЧАННЯ
УЧНІ ОТРИМУЮТЬ
СТИПЕНДІЮ

Свідоцтво
про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432) 27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1000 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
"ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ"
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В., Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка:
Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97, 63-50-55
Тираж 1000 прим.
З а м о в л е н н я
№ 11 09 02